

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

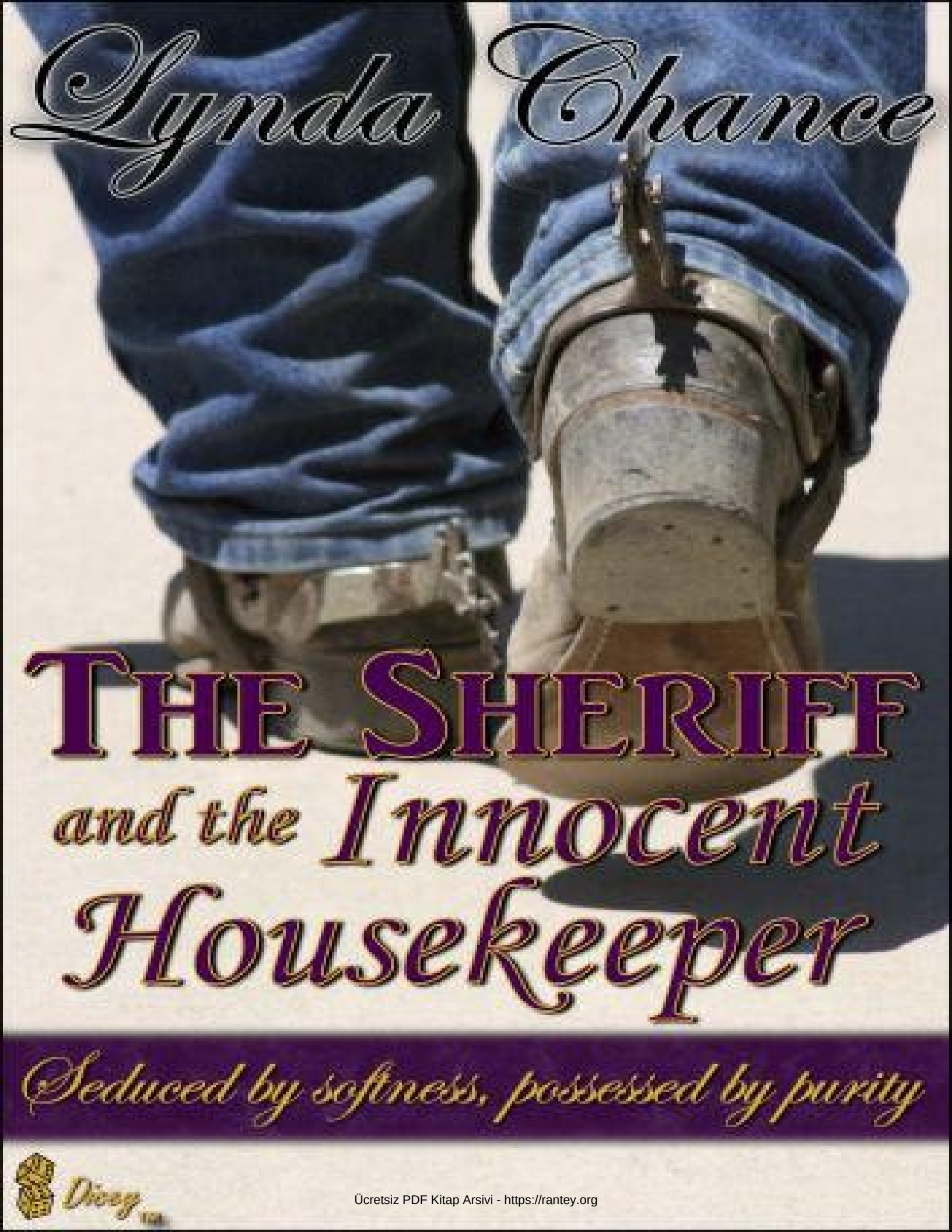
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

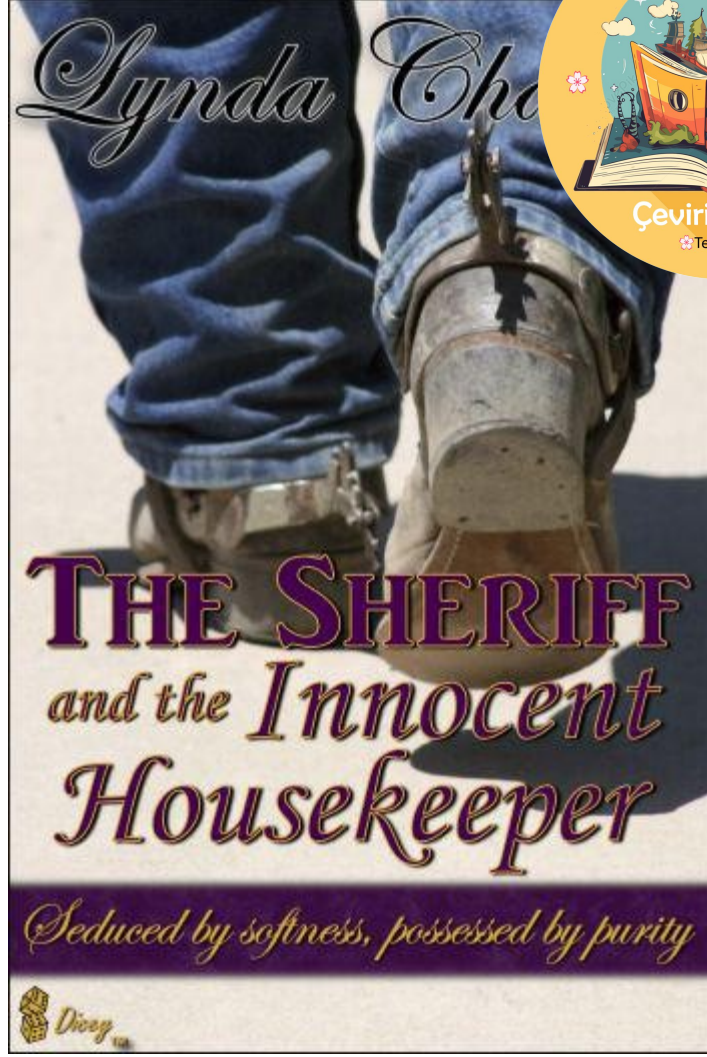
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Synda Chance

THE SHERIFF
and the Innocent
Housekeeper

Seduced by softness, possessed by purity

Şerif ve Masum Hizmetçi

tarafınd

an Lynda

Chance

Becky Hamilton henüz on dört yaşındayken yetim kalınca Waco'daki teyzesinin yanına gelir ve kasabanın düşünceli genç şerifi için yemek ve temizlik yapmaya başlar. Genç şerifin ham ruhu onu hemen büyüler. Erkekliği ve güçlü kuvvetli oluşu, yıllar geçtikçe ve adamın dürüstlüğü ortaya çıktıkça hayranlığı aşka dönüşür.

Jake Cooper üç uzun yıl boyunca güzel, küçük, yetim hizmetçisini görmezden gelmeyi başarır. Ama kadın, bir kızdan bir kadına dönüşmeye başlayınca, Jake Cooper ona duyduğu şiddetli ihtiyacı daha fazla kontrol edemez. Bunca yıldır kasabayı korumak onun göreviydi, ama onu ondan kim koruyacak?

KINDLE BASKISI

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, yerler, işletmeler, karakterler ve Olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, gerçek olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Şerif ve Masum Hizmetçi

Telif Hakkı © 2011 Lynda Chance

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, yazarın veya yayıncının açık yazılı izni olmaksızın, eleştirel yazılarda kısa alıntılarının kullanılması dışında, hiçbir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. makaleler veya incelemeler. Bu yazarın sıkı çalışmasına saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Clayton'a

ithaf

edilmiştir,

Temizlik becerilerimi önemsemediğin için teşekkürler. Ya da eksikliğini.

Birinci Bölüm

Waco, Teksas 1872

Becky Hamilton, teyzesinin pansiyonundan aceleyle uzaklaşıp yağmur fırtınası başlamadan önce şerifin evindeki işine dönmeye çalışırken beyaz keten paketini göğsüne bastırdı. Havadaki yağmurun kokusunu alabiliyordu ve güneyden gelen homurtular kulağına şiddetle geliyordu. Bugün geç kalmıştı çünkü teyzesi bu sabah kendini kötü hissediyordu ve Becky bu hafta gelen beş misafir için kahvaltı hazırlamasına yardım etmişti.

Tahta kaldırım boyunca aceleyle ilerlerken, bugün yapması gereken şeyler aklının bir köşesindeydi. Şerif rosto ve patatese bayılırdı ve Becky eti onun sevdiği gibi yumuşatmanın ne kadar süreceğini çok iyi biliyordu. Ayrıca göğsünü yağmurdan koruduğu beyaz ketene karmaşık dikişleri uygulamak için de zaman bulması gerekiyordu. Bayan Sloan Becky'nin iğne işlerinden etkilenmiş ve ticarethanede satışa sunulacak güzel bluzların son rötuşlarına yardım etmesi için ona para ödemeye başlamıştı.

Becky'nin fazladan paraya şiddetle ihtiyacı vardı. Şerif için ev işlerinden kazandığı para gerçekten de sadece bir iğne parasıydı ve yeni bir gelir kaynağına ihtiyacı vardı. Beth teyzesinin mali sorunlar yaşadığını öğrendiğinden beri sürekli para konusunda endişeleniyor gibiydi. Teyzesinin ona neler olup bittiğini asla söylemediği doğrudu ama Beth Teyze'nin Becky'nin yatak odasını müşterilere kiralaması gerektiğini biliyordu. O odadan elde edemediği gelir, yaşlı kadının zaten yetersiz olan kazancını iyice zora sokmuştu. Becky Boston'dan Teksas'a taşındığından beri, tam üç yıldır yatak odasını kullanıyordu. Anne ve babası öldüğünde, teyzesi onu kim bilir neyin elinden kurtarmış ve Teksas'ta yaşaması için yanına getirmişti. Bu tatlı kadına her gün minnet duyuyordu.

Ama şimdi, on yedi yaşında olan Becky, teyzesinden bu yükü almayı düşünecek kadar büyümüşü. *Ve bir yolu vardı.* İdeal değildi, hiç değildi ama teyzesinin pansiyonundan taşınmak için bir seçeneği vardı. Onun yaşındaki pek çok kız çoktan evlenmişti ve Becky bunun kendisinden de bekleneceğini biliyordu. Sorun, yanlış adamın ona sürekli evlenme teklif etmesiydi.

İyi bir av olmadığından değil, çünkü gerçekten öyleydi. Kyle Bolton iyi bir aileden geliyordu, kibar, nazik ve hatta yakışıklıydı. Ama Becky onun elini her tutuşunda ve dikkatini ona her odaklayışında hafif bir mide bulantısı hissediyordu. Tanrım, başka bir yolu olmalıydı. Onunla evlenemezdi. Gerçekten evlenemezdi.

Boston'a geri dönme fikri ona yavaş yavaş gelmeye başlamıştı. Waco'da onun yaşındaki kızlar için iş yoktu. Ama Doğu'da bir sürü iş vardı. Zihni, sevmediği bir adamla geçireceği kasvetli bir hayata alternatifler üzerinde çalışıyordu. Waco'dan uzaklaşmak ne kadar korkutucu olsa da, tüylerini diken diken eden biriyle evlenmekten çok daha tercih edilebilir görünüyordu. Ve tüm bunların nedeni arkadaşı Miranda Cox'un yıkılıp ona evlendikten sonra neler olduğunu anlatmasıydı. Miranda'nın babasının kasabada bir manifatura dükkânı vardı ve o da bir yıl önce evlenmişti. Becky'ye bir erkek ve kadın aynı yatağı paylaştığında neler olduğunu ayrıntılarıyla anlatmıştı. İşte tam da bu yüzden Becky asla ama asla Kyle'la evlenemezdi. Neden, ah neden, Miranda'yı bu konuda bu kadar rahatsız etmişti? Şimdi endişe ve tedirginlik uyanırken her düşüncesine hükmediyordu.

Daha önce Kyle onu pek rahatsız etmemişti. Onu bir arkadaş olarak görüyordu ve hiçbir zaman romantizm gözüyle bakmamıştı. Ama evlilik yatağıyla ilgili gerçeği öğrenmesi o kadar sarsıcı olmuştu ki, gerçeği duyduğunu anlamıştı. Kyle'ın aşık olmaya başlamasıyla aynı zamanda, onun da midesi bulanmaya başlamıştı.

Birdenbire, sahip olduğu yeni bilgiyle etrafındaki dünya altüst oldu. Her şeyi farklı bir gözle görmeye başladı. Bir kapının anahtarını tutmak gibiydi. Daha önce kapının orada olduğunu bile fark etmemişti. Ama son birkaç aydır her türlü şeyi fark etmeye başlamıştı. Pansiyonda kalan misafirleri gözlemlemeye başladı. Bazı evli çiftler aynı odada uyuyordu. Kahvaltılarını birlikte yapan, birbirlerine gülümseyen ve tahta kaldırımında el ele dolaşan aynı konuklardı bunlar. Diğer evli konuklar ayrı odalarda kalıyordu. Bu çiftlerin birbirlerine gülümsediklerini ya da kazara bile olsa birbirlerine dokunduklarını hiç görmemişti. Tesadüf müydü? Hiç sanmıyordu. Beyni ikiyle ikiyi bir araya getirmeye başladı.

Ayrıca dışarıda ve şehirde dolaşırken salon kızlarını da fark etti. *Ve erkeklerin onlara nasıl baktığını fark etti.* Omurgasından aşağı bir ürperti geçti.

İçinden utanç verici bir huzursuzluk duygusu geçti. Ayrıca bazı erkeklerin ona nasıl baktığını da fark etmeye başladı. Bunu düşünüyorlar mıydı? Ona bakıp insanların evlilik yatağında yaptıkları şeyleri mi düşünüyorlardı? İçinde endişe verici bir hızla yükseldi.

Tüm bunlar ona son derece medeniyetsiz geliyordu ve bunlardan herhangi birine katılmak zorunda kalma düşüncesi en hafifinden garip, en kötüsünden ise düpedüz ürkütücü görünüyordu.

Ve sonra zihninde bir çift koyu, kadife kahverengi göz yükseldi. Dizlerinin bağı çözüldü ve adamın yatakta onun üzerinde yükselişinin baştan çıkarıcı görüntüsü zihnine sızdı. İçini ürpertici bir his kapladı ve bu günahkâr düşünceyi aklından uzaklaştırdı.

Bu konuda endişelenmeyi kesinlikle bırakmalıydı! Bu onu çıldırtacaktı.

Eczanenin önündeki köşeyi döndüğünde, varlığının baş belası Kyle Bolton önüne çıktı. Onu mu bekliyordu? Günün bu saatinde onunla karşılaşmış olması küçük bir tesadüftü ve yüzünün yumuşak hatlarını rahatsız edici bir duygu sıkılaştırdı.

Elleri, görünüşe göre onu sabitlemek için kollarının üst kısmına indi. Adamın pürüzsüz beyaz teninin elbisesinin pamuğuna değdiğini hissetmek kızın midesini bulandırmaktan başka bir işe yaramadı.

Duygularını bir kenara bırakmaya ve nazik bir tonda konuşmaya çalıştı. Ona karşı kaba davranmayacaktı ama onu cesaretlendirmemeliydi de.

Yüzünü Becky'ye çevirdiğinde yüzü boş ve sakindi.

"Merhaba Becky. Böyle aceleyle nereye gidiyorsun?"

Becky geri çekildi ama o gitmesine izin vermedi. Onu engellemek için içinde zihinsel bir duvarın yükseldiğini hissedebiliyordu. Vücudu sertleşti. "Gitmem gerek, Kyle. Şerifin evine gitmem gerek. Akşam yemeğine henüz başlamadım."

"Sürekli şehirde koşturup duruyorsun, onun için alışveriş yapıyorsun, ayak işlerini hallediyorsun. Evini temizlemen ve ona yemek yapman yetmiyor mu? Orada çalışmandan hoşlanmıyorum." Sesi kavgacıydı.

"Kyle, nerede çalışmayı seçtiğim gerçekten seni ilgilendirmez. Bu iyi bir iş ve şerifle ilgilenmek kolay." Öfkesini sesinden uzak tutmaya çalışıyordu ama sabrı tükenmek üzereydi.

"*Evini* kastediyorsun, değil mi Becky? Onun eviyle sen ilgileniyorsun, şerifle sen ilgilenmiyorsun. Evlendiğimizde artık bunu yapmak zorunda kalmayacaksın."

Becky bir daha asla şerifin evinde olamayacağını düşündü ve panik sistemine sızdı. Onun evini seviyordu. Onun için çalışmayı seviyordu. Gününün en güzel kısmıydı. Oraya gitmemeyi hayal bile edemiyordu. "Seninle evlenemem, Kyle."

Sanki hiç konuşmamış gibiydi. Kyle sanki kabulü çok yakınmış gibi konuşmaya devam etti. "Orada çalışmayacaksın. Aslında, bir daha asla çalışmak zorunda kalmayacaksın. Yapılması gereken her şeyi yapacak hizmetçileriniz olacak. Tüm temizlik ve yemek işleri senin için yapılacak, tek yapman gereken yapılması gerekenleri işaret etmek olacak."

Becky dişlerini sıktı. Bütün bunları daha önce de duymuştu. Ona sürekli hayatının ne kadar kolay olacağını söylüyordu. *Elbette öyle olacaktı.* Özellikle de her gece onun yatağına girmesi gereken kısım. Bir ürperti bastırdı. Neden böyleydi? Yeterince iyi biriydi. Aslında, kızın elini ısrarla istemesi olmasa, gerçek bir genç beyefendi idi. Waco'nun en gözde bekârıydı ve bütün kızlar onun peşindeydi. Neden ona karşı bir şey hissedemiyordu? Neden ona karşı kadınca duygular besleyemiyordu? Her zaman sakladığı duygularını acımasızca bastırıyordu. Çok derinlere, kendisinin bile gitmesine izin verilmeyen yerlere.

Kyle onun sessizliği üzerine devam etti. "Becky, beni dinliyor musun?" Sesi yumuşak ve yalvarır bir hal aldı, elleri kızın kollarında aşağı yukarı geziniyordu. "Benimle evlenmeni istiyorum. Bunu biliyorsun. Sana yeterince sık sordum. Genç ve utangaç olduğumu biliyorum ama her şey yoluna girecek, göreceksin." Beyaz keten kumaşı önünde bir kalkan gibi tutarken elleri onun bileklerini kavradı. "Sen Waco'daki en güzel kızsın. Kasabadaki her erkek beni kıskanacak. Mükemmel bir eş olacaksın. Sana ne istersen alacağım ve evi seni memnun edecek şekilde dekore edeceğiz. Teksas'ta bulamadığımız her şeyi Doğu'ya göndereceğim. İsteyebileceğin her şeyi. En iyi porselenler. En kaliteli gümüşler. Çarşaf, danteller."

Becky, Bolton'ların nehir kıyısında inşa etmekte oldukları devasa tuğla evi düşündü. Hiç şüphesiz çok güzeldi ama orada asla yaşamamak için içinden dua ediyordu. Yaşamak istemiyordu. Orası ona bir ev gibi görünmüyordu, zihninde bir hapishaneydi.

Ondan uzaklaştı ve bir adım geri çekildi. "Yağmur yağmaya başlamadan önce gitmeliyim. Üzgünüm, seninle evlenemem. Sen iyi bir arkadaşsın ama--"

Bir homurtuyla onun sözünü kesti. "Benim bir sürü arkadaşım var, Becky. Bu lanet kasabadaki herkes benimle arkadaş olmak istiyor. Ya da ailemin parasıyla. Ben seninle evlenmek istiyorum."

Adamın sesindeki duygu kalbini parçaladı. Adam ona karşı gerçekten bir şeyler hissediyordu ve kız karşılığında romantik duyguların ilk damlasını bile toplayamamıştı. "Özür dilerim, Kyle."

Etrafindan dolandı ve aceleyle şerifin evine gitti.

Dört saat sonra Becky pompayı çalıştırdı ve sürahiyi ağzına kadar suyla doldurdu. Bir kenara koydu ve hâlâ soğumakta olan kekleri kesmeye başladı. Kirpiklerinin altından baktı ve başını döndüren ve nabzının hızlanmasına neden olan adama hızlı, gizli bir bakış attı.

Şerif Cooper masada oturmuş, her zamanki gibi sessiz bir şekilde rostosunu yemeye çalışıyordu. Saçları yakalandığı fırtınadan dolayı nemliydi ve ellerini saçlarında gezdirdiği için koyu renkli teller diken diken olmuştu.

Yemek yerken çoğunlukla onu görmezden gelse de, Becky yine de beynini gıcıklayan garip bir his vardı, bu onun için zoraki bir tavidir, çünkü son zamanlarda aynı odada bulunduklarında aralarında canlı bir tel gibi sürekli bir cızırtı hissediyordu.

Dışarıda yağmur devam ediyor, çatının tenekesine çarpıyordu. Yağmur bütün gün yavaş ve düzenli bir şekilde yağmıştı. Odanın her yerinde büyük botlarının çamur ve yağmurda bıraktığı izler vardı. Dışarıdaki dünya sırlıslıktı ama içerisi sıcak ve rahattı, Becky'nin bütün gün pişirdiği yemeklerin kokusu havayı sarmıştı. Küçük

Şerifin tabağına vuran çatalının çıkardığı ses, varlığına nüfuz eden rahatlatıcı bir sestir. İçinde derin bir haz duygusu yükseldi.

Masaya doğru ilerledi ve kek tabağını onun elinin kolayca ulaşabileceği bir yere koydu. Adamın çevresine yaklaştığında kokusu onu sardı. Taze, erkeksi bir barut ve at kokusu hızla burun deliklerine geldi. Vücudunda ürpertici bir his dolaştı ve gözleri adamın yüzüne gitti.

Adamın karanlık bakışlarının sessizce kendisini izlediğini fark edince nefesini tuttu.

Gözleri onun her hareketini takip ederken kapalıydı, her ne düşünüyorsa kapalı bir bakışla gizleniyordu ama yine de onu titretiyordu. Ağzını keten peçeteye sildi ve bardağını kaldırıp içindeki suyu bitirdi, gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı.

Becky onun yüzünün sert güzelliğine kapılmış ve büyülenmişti. Gözleri koyu, kadife kahverengisiydi ve onlara her baktığında boğuluyormuş gibi hissediyordu. Yüzü son derece yakışıklıydı ve henüz otuz yaşında olmadığını bilmesine rağmen, gözlerinin köşelerinde küçük kırışıklıklar ve yontulmuş ağzının yanında derin yarıklar vardı. Burnu küttü ve onu gerçekten güzel olmaktan kurtaracak şekilde yüzüne hükmediyordu.

Uzun bir süre sessizce birbirlerine baktılar. Sonunda o bozdu. Boğazını temizledi, kadehini kaldırdı ve tek, erkeksi kaşını kaldırdı. "Biraz daha suya ne dersin, Becky-kız?" Derin sesi kızın içine doğru gürledi. Titreşimlerin içinden geçtiğini hissedecek kadar yakındı. Şimdiye kadar duyduğu en derin sese sahipti; her konuştuğunda onu fiziksel olarak zayıflatacak bir güce sahipti.

Becky, soğuk su sürahisini almak için onun keskin incelemesinden uzaklaşırken derin bir nefes verdi. Masaya geri dönerken sürahiyi iki eliyle tuttu. Suyu dökmeye başladığında elleri o kadar titremeye başladı ki su üstten akmaya başladı. Damlalar tüm masayı ıslatmakla tehdit ettiğinde, güçlü elleri sürahiyi kavrayan titreyen parmaklarının üst kısmına dolandı.

Titremesi daha da kötüleşti. Gözleri adamın karanlık ve yoğun gözleriyle buluştu. Alt dudağını ısırды ve adamın gözleri ağzına doğru kaydı. Adamın onu kavradığını hissetti.

ellerini sıktı ve yüzüne sert bir ifade yayıldı. Su testisini kadının elinden aldı ve masanın üzerine koydu.

Gözlerini yere indirdi ve titreyen parmaklarını kontrol etmeye çalışarak derin, sakın bir nefes aldı. Elini aralarından kaldırdı, havada duraksadı ve sonra parmaklarını yumruk yapıp yanına bıraktı.

Sandalyesini masadan geriye itti. Yüksek gıcırdama sesi Becky'nin zaten çalkantılı olan sinirlerini iyice gerdi. Şapkasını kaptı ve kafasına geçirdi.

Becky onun hareketlerini anlamaya çalıştı. Bu havada tekrar yola çıktığına inanamıyordu. Kendisi de pansiyona geri dönmek zorunda kalmadan önce havanın düzelmesini umuyordu. "Nereye gidiyorsun?" Yumuşak sesi titrek ve tereddütlüydü, tıpkı geri kalanı gibi.

Kapıya doğru döndü ve ona son bir kez, her şeyi kapsayan bir bakış attı. "Dışarı." Sesi sert, ruh hali acımasızdı.

Kapı arkasından çarparak kapandı ve Becky hem rahatlama hem de umutsuzluk içinde gözlerini kapattı.

O akşam banyodan sonra Becky bir fincan çay içmek için pansiyonun mutfağına gitti. İçeri girdiğinde, Beth Teyzesi defterleri ve mali belgeleri masanın üzerine yaymıştı. Bir sütun dolusu rakamı toplarken kaşları endişeyle çatılmıştı.

Becky, sayfanın altından parlayan büyük negatif işaretini yüreğinde bir acıyla gördü. "Her şey yolunda mı, Beth Teyze?"

Teyzesi başını kaldırdı ama dikkatinin Becky'de olmadığı belliydi. "Hmmm, ne oldu canım? Oh evet, her şey yolunda. Yağmur gibi."

Becky çaydanlığı doldurdu. "Endişeli görünüyorsun. Pansiyonla ilgili her şey yolunda mı? Yeterince paramız var mı?"

"Her şey yolunda tatlım. Daha önce hep başardık, şimdi de başaracağız, merak etme, göreceksin," diye yanıtladı teyzesi onu hızla.

Becky, "İhtiyacın olursa birikmiş biraz param var," diye teklif etti.

Teyzesi yine sütunlara dalmıştı bile. "Ne? Oh, hayır. Hayır, Becky, tatlım. Paran sende kalsın. Her şey yoluna girecek."

Becky çayını karıştırdı. "Emin misin?"

"Aynen öyle. Yorgun yaşlı teyzene bir fincan çay yapar mısın?"

Becky teyzesinin gözlerindeki ışıltıda yılmaz bir ruh gördü. Bu, mali durumları hakkında daha iyi hissetmesini sağlamadı ama teyzesinin ona olan sarsılmaz sevgisi konusunda içini rahatlattı. "Evet, Beth Teyze. Sıcak çay tam aradığım şey."

Ertesi akşam, Becky akşam yemeğini hazırlamayı bitirmiş ve şerif ön kapıdan içeri girdiğinde masayı kuruyordu. Becky yaptığı işe ara verirken, Şerif eşiğin hemen önünde durdu ve gözleri yavaşça Becky'nin üzerinde gezindi.

Aralarında bir şeyler değişiyordu. Aklına baştan çıkarıcı görüntüler geliyordu. Son birkaç aydır akşamları temizlik yaparken onun gözlerinin üzerinde olduğunu hissedebiliyordu. Tıpkı şimdi masayı hazırlarken onu izlediği gibi. *Ortalığı toplarken onu takip eden o kara gözlerin üzerinde yarattığı etki.*

Jake önündeki kızı izledi. Geçen yıl boyunca kızın bir kadından diğerine dönüşmesi onu rahatsız etmişti. Ufak tefek ve narin görünümlü kızın geçirdiği başkalaşım çok inceydi. İpeksi sarı saçlarıyla her zaman güzel olan kızın yüz hatları incelmış, elmacık kemikleri daha belirgin hale gelmişti. Yüzüne olgunluk eklenmişti ve önlüğünün beyaz malzemesi kalçalarının ve göğüslerinin yumuşak kıvrımlarını ondan saklayamıyordu.

Üç yıl önce Beth Calloway ona yeğeninin içinde bulunduğu kötü durumu anlattığında empati kurmuştu. Bu sert Teksas kasabasında kendine bir hayat kurmaya çalışan çocuksuz, orta yaşlı dul Bayan Calloway'e her zaman hayranlık duymuştu. Yeğeni Boston'da yetim kaldığında, parası yetmediği halde on dört yaşındaki kıza evini açmıştı. Doğu'da ileri düzeyde eğitim almış olan kız zaten iyi eğitimliydi ve teyzesi onun daha fazla eğitim almasını karşılayamazdı. Ancak on dört yaşında, geleneksel bir iş için çok gençti. Yemek ve temizlik işlerini ona yaptırarak onlara elinden geldiğince yardım etmişti.

İlk iki yıl boyunca onu çoğunlukla görmezden geldi. Her zaman sessizdi ve o eve geldikten kısa bir süre sonra ayrıldı. Birkaç kez, daha on dört yaşındayken bile, onun kadınsı kokusunu aldığı olmuştı. Sertleşir, hemen bir yılandan daha alçak hisseder ve salondaki kızları ziyaret etmesi gerektiğini bilirdi.

Ama geçen yıl cehennem gibiydi. Hiç bitmeyen bir cehennem. Artık onu görmezden gelemezdi. Onun her kıvrımını görüyordu. Kokusu beynine kazınmıştı ve yüzü gece ya da gündüz, her an aklına gelebilecek bir anıydı.

Artık neredeyse büyüdüğü için durum farklıydı. Vücudu beynine karşı isyan ediyordu. Fiziksel bir rahatlama olmadan onu her gün evinde tutmak ona zarar vermeye başlamıştı. Onun yanında kendine güvenemiyordu. O çok güzeldi, çok masumdu. Çok tatlı.

Bu durum kötünün de kötüsü olmaya başlamıştı. Daha önce ne zaman onu görse ve tahrik olsa, salondaki kızlar stresini hafifletirdi. Artık öyle değildi. Onlardan birinin üzerinde süründükten iki saniye sonra Becky'yi yeniden arzulamaya başlamıştı. Bu hiç geçmeyecek bir ihtiyaçtı ve onu her gün görmek zorunda kalmayana kadar da geçmeyecekti. Kokusunu solumak zorunda kalmayana, yumuşak kıvrımlarını evin içinde dolaşırken görmek zorunda kalmayana dek.

Becky, adamın kapıda durup kendisini izlediğini görünce tabağı karnına bastırdı ve yırtıcı bir hayvana yakalanmış bir tavşan gibi kıpırdamadan durdu.

Elleri o çok tanıdık titremeye başladı ve kulaklarında bir kükreme sesi ve ayaklarının dibinde bir çarpma, parçalanma sesi duydu. Kırık tabağa baktı ve şaşkınlık içinde onu almak için hızla eğildi. Elindeki keskin bir acı onu tekrar ayağa kaldırdı.

Adamın derin sesi bilincine girdiğinde büyü bozuldu. "*Allah kahretsin!*"

Adam kapıyı itip hızla Becky'nin üzerine gelirken Becky hareketsiz duruyordu. Becky'nin elini kendi elinin içine aldı. "Becky, neler oluyor?"

Kendisini tutan ellerine baktı ve parmağındaki kesikten akan kanı gördü. Parmağını keserek hatasını daha da büyüttüğünü fark etti. Tabak yerde kırıklar içindeydi. O tabakların annesine ait olduğunu biliyordu. Gözlerinden yaşlar süzüldü.

"Özür dilerim Şerif."

Onu mutfığa çekti ve kanayan elini tutarken iri vücudu onu tezgâha doğru sıkıştırdı. Kolları onu arkadan sarmış, kanayan parmağını soğuk su dolu kovanın içinde tutarken göğsünü sırtına bastırmıştı. Kadın bayılmamaya çalışırken su pembeye döndü.

Ağzı kızın kulağına gitti. "Değerinden daha fazla belasın." Kelimeleri kulağına hırıldayarak söyledi. Sıcak nefesi yüzünü okşadı.

"Annenin porselenleri için üzgünüm." Adamın yakınlığının etkisiyle sesi titredi.

Uzandı ve gözlerinin içine bakabilmek için çenesini yukarı çekti. "Bunun *lanet olası* porselenlerle ilgili olmadığını biliyorsun, değil mi?" Gözleri onunkilerden dudaklarına doğru kaydı.

Adamın kollarında sarsıldı ve cevap vermedi.

"Şimdi sakın ol ve sana yardım etmeme izin ver." Adamın elleri kızın üzerinde sıkılaştı ve kokusu kızın duyularını sardı.

Becky neredeyse bayılıyordu. Daha önce ona hiç bu kadar yakın olmamıştı. Adam parmağını temizleyip oradaki küçük kesiğe bakarken nefes nefese kaldı ve kasları gerildi. Vücudu öylesine titriyordu ki, önündeki tezgâh ve arkasındaki adam olmasa düşecekti. Kollarının ona sarıldığını hayal etmişti ve şimdi ona kendini incittiği için değil, istediği için sarılmasını diliyordu. Bunu sonsuza dek istemişti.

Hayır, Kyle Bolton'la asla evlenemezdi. Jake Cooper için böyle hissederken olmazdı.

Bir beze uzandı ve Becky'nin elini sudan çıkardı. Adam küçük kesiğe baskı uygularken Becky onun avucunun içinde durdu. Bir süre öyle kaldılar.

Uzun bir an, sadece nefes alış verişlerinin sesi sessizliği bozuyordu. Adam kızın parmağını kavrayışından kurtardı ve ellerini kızın omuzlarına doğru kaydırıldı. Kavrayışı sahiplenici, tutuşu güçlüydü. "Evine git, Becky."

Eve gitmek istemiyordu. Yüzü ona dönük olana kadar adamın kollarında döndü. Gözleri adamın göğsüyle aynı hizadaydı. Kirpiklerinin arasından yukarı baktı. "Bu pisliği temizlemek zorundayım." Sesi yumuşak ve tereddütlüydü, uyandırdığı duygular kalbinin çarpmasına neden oluyordu.

"Ben yaparım. Sen şimdi eve git." Emir derindi, reddedilemezdi. Parmağı ve başparmağıyla çenesini sıkıştırdı. "Doğruca eve gidiyorsun. Beni duyuyor musun?" Parmakları onun yumuşak tenini okşadı.

Başını salladı.

"Ciddiyim. Doğruca eve." Eli kızın yanağına gitti ve parmaklarını kızın saçlarında dolaştırdı. Onun yüzünü inceledi ve yüz hatları donuklaştı.

Sonunda onu kendisinden uzaklaştırdı ve tamamen bıraktı.

Kapıya ulaştığında ona bakmak için geri döndü. Adamın gözleri ona sabitlenmişti ve elleri yumruk olmuş, sertçe kavradığı parmak eklemleri bembeyaz kesilmişti.

Becky o gece dönüp durdu. Şerif'in ona sarıldığı ve onu öptüğü büyüleyici rüyalar bilinçaltına sızdı. Sonra rüya değişiyor ve Becky Kyle Bolton'ın evinde, pencerelerde parmaklıklar ve ayaklarının dibinde kırılmış eski mavi ve beyaz porselenlerle karşılaşılıyordu. Güçsüzlük üzerine kapanıyor, nefes almasını zorlaştırıyor, onu saran kâbustan uyanana kadar boğuyordu.

Becky yataktan kalktı ve ay ışığının dantel perdelerin arasından içeri süzüldüğü pencereye doğru yürüdü. Hayatında hiçbir şeyi Jake Cooper'la evlenmeyi istediği kadar istememişti. Onu hizmetçisinden başka bir şey olarak görecekti miydi? Dokunmak için çok genç bir kız olarak?

Ertesi sabah, Becky'nin sinirini bozacak şekilde, yine aynı şey oldu. Bu sefer, bankayı geçtikten hemen sonra köşeyi dönerken Kyle dışarı çıktı.

ve ona çarptı. Kızgınlık ve sabırsızlık içinden aktı. Bu kez elleri onunkileri kavradı.

"Becky, bugün benimle ögle yemeği yer misin? Otelin restoranında pirzola servis ediliyor. Bayılacaksın."

Olay çıkarmak ya da onu utandırmak istemediğinden dişlerini sıktı. "Hayır, teşekkür ederim, Kyle." Ama bunu tatlıya bağlamak da istemediğinden, onu çok meşgul olduğu ya da belki başka bir gün onunla gidebileceği gibi bir masalla geçiştirmeye bile çalışmadı.

"Aww, hadi ama. Durup yemek yemelisin."

"Durup yemek yiyeceğim. Çoğu gün yaptığım gibi ögle yemeği için bir sandviç alacağım."

"Bugün olmaz. Bugün restoranda ögle yemeği yiyeceğiz." Tutuşu daha da sertleşti.

Becky'nin canına tak etmişti. "Bırak

beni." "Ama--"

"*şimdi. Hemen.*" Sesi gergin ve sertti ve adam mesajı almıştı çünkü ona zarar vermek istemediğini göstermek için ellerini önüne doğru kaldırdı.

"Tamam, gitmene izin veriyorum. Ama sanırım bir öpücük talep edeceğim--"

Becky ığlık attı ve ondan bir adım geri çekildi. "Sakın beni bir daha öpmeye kalkma, Kyle Bolton! Kur yapmak için başka bir kız bulmalısın. Sana elimden geldiğince iyi davrandım ama--"

Becky'nin sözleri, uzun boylu, esmer bir figürün Kyle'ın yanına geldiğini gördüğünde durdu.

Jake Cooper bariz bir şekilde erkekti ve saçları bugün koyu, neredeyse siyahtı. Boyu 1.80'in en az birkaç santim üzerindeydi ve o güne kadar gördüğü en geniş omuzlara sahipti. Silah kemeri kalçalarından aşağı sarkıyordu, kot pantolonunun rengi solmuştu ve kalçalarına sevgiyle yapışmıştı. Aşınmış ve tozlu botlar giyyordu ve bunlar boyunu daha da uzatıyordu. Doğuştan baskın bir yapısı vardı ve bunu ancak son birkaç aydır fark etmişti.

Ne hakkında konuştuklarını duymuş muydu? Duymadığını düşündü, çünkü adam ilgisiz, hatta sıkılmış görünüyordu.

Kyle onun orada durduğunu fark edene kadar hiçbir şey söylemeden geri çekildi. "İyi günler, Şerif."

"Bolton. Nasılsın?" Becky elinde olmadan şerifin sesinin Kyle'ınkine kıyasla ne kadar kalın olduğunu fark etti. Bir gece önce rüyasında da böyle olmuştu.

"Pekala, sorduğunuz için teşekkür ederim. Ben sadece Bayan Hamilton'ı restoranda benimle erken bir öğle yemeğine katılmaya ikna etmeye çalışıyordum."

Jake'in gözleri Kyle'a dikildi, sonra Becky'ye döndü. Adamın kaşlarının arasında beliren çatık kaşları gördüğünde Becky'nin içinde bir heyecan belirdi.

Jake tekrar Kyle'a döndü. Sözleri rahattı ama duruşu hiç de öyle değildi. "Korkarım Becky bugün seninle öğle yemeği yiyemeyecek, Bolton. Benim için ayak işlerini yapmakla meşgul olacak." Bunu söyledikten sonra Becky'ye döndü.

Gözleri onunkilerle buluştu ve başının kibirli bir hareketiyle onu takip etmesi için işaret etti. "Hadi gidelim." Arkasını döndü ve kızın arkasında olup olmadığına bir kez bile bakmadan uzaklaştı.

Adamın küstahlığı onu hem heyecanlandırmış hem de aşağılamıştı. Önemli değildi. Şerifin birkaç adım arkasından giderken Kyle'ı tahta kaldırımında bıraktı.

Üç kapı aşağıdaki ofisinin kapısını açtığı anda, arkasında olmasını bekleyerek geri çekildi ve kapıyı onun için açık tuttu.

Öyleydi. İçeri girdi ve etrafa hızlıca bir göz attı. Kimse yoktu, yardımcılar görevde değildi ve hapisane hücreleri boştu.

Birçok kez ofisine gelmişti, çoğunlukla da yemek yemek için eve gidemediğinde yemek götürmek için. Şimdi odanın ortasına doğru ilerledi ve gözlerinde bir soruyla ona doğru döndü.

Jake, Becky'nin beğenisini kazanmaya çalışan genç Bolton'la karşılaştığında bir an için afallamıştı. Diğer erkeklerin Becky'yi genç bir kızdan başka bir şey olarak görmeye başladıkları hiç aklına gelmemişti ama belli ki Bolton'ların çocuğu Becky'nin büyüdüğünü görecektik kadar onun yaşına yakındı.

Zihni berraklaştığında, bedeni, kişisel mülkü olarak gördüğü şeye çok yaklaşmaya cüret eden çocuğa karşı derhal şiddet uygulama ihtiyacıyla ele geçirilmişti. İradesi dışında, her zaman yerinde tuttuğu hafif uygarlık cilasının kaymaya başladığını hissetti. Acımasızca, onu geri çekmek ve profesyonel bütünlük cephesini korumak zorunda kaldı. Ne de olsa çocuk hiçbir yasayı çiğnemiyordu ve Jake onu gereksiz yere korkutmak istemiyordu.

Ama Becky'nin çocukla gitmesine izin vermek bir seçenek değildi. O an aklına gelen tek engeli koydu. Ve şimdi Becky ofisinde, hiçbir şey yokken şartlarını sıralamasını bekliyordu.

Becky sabırla bekledi, Şerif'in Kyle'ın kendisine kur yapmaya çalıştığını fark ettiğinde yüzünde beliren ifadenin anısı, Kyle'ın birkaç dakika önceki küstah tavrına duyduğu kızgınlığı yatıştırmaya yetmişti.

Odanın diğer ucundan birbirlerini izliyorlardı; Becky hareketsiz ve dik duruyor, Jake ise görünüşte rahat bir pozisyonda, iri gövdesiyle kapıyı kapatıyordu.

Sessizliği ilk bozan Becky oldu. "Sizin için ne yapmamı istersiniz Şerif?"

Bu imanın masumiyeti Jake'i tam kasıklarından vurdu. Söz zihninde farklı bir anlam kazanırken sertleştiğini hissetti. Söylediklerinin ne anlama geldiğini fark edemeyecek kadar genç ve saftı ama Jake bunun bir şimşek gibi üzerine düştüğünü hissetti.

Gerçekte yapması gereken işlerin eksikliğinden onu uzaklaştırmak ve içindeki şehveti örtbas etmek için usulca sordu: "Kesik nasıl gidiyor Becky kızım?"

Becky, onun kendisine *Becky-kızım diye* her seslenişinde hissettiği ürpertinin aynısının içinden geçtiğini hissetti. Her nasılsa, kulağa her zaman biraz samimi, biraz da sahiplenici geliyordu. Onunla evlenmenin nasıl bir şey olacağına dair hayaller kurarken birden gözlerinin içinde kayboldu. Onunla ilgili sık sık gördüğü rüyanın aynısıydı bu; şimdi nefesini ciğerlerine hapseden rüyanın aynısı.

Jake kızın boğazının dibinde, tek bir düşmenin çözüldüğü yerde başlayan kızarıklığın boynuna ve yanaklarına doğru ilerleyişini izledi. Gözleri cam gibi oldu ve ne kadar çabalasa da kendini

ona doğru birkaç adım atarak, aniden yaşamın kendisi için gerekli göründü.

Becky, Jake'in ona doğru sinsice yaklaşmasıyla hayallerinden koptu. Jake elini kaldırıp geniş avucunu Becky'nin elmacık kemiğinin etrafından geçirerek elini saçlarının arasına daldırdığında Becky'nin kalp atışları hızlandı.

Becky'nin yüzünü kendi yüzüne doğru kaldırdı ve gözleri Becky'yi tamamen tüketen bir yoğunlukla Becky'nin gözlerinde parladı. Konuşmadı, sadece ona bakarken, saçlarındaki eli onu kendisine bağladı.

Kendini tamamen kaptırmak onun için çok fazlaydı ve fısıldadı, "Hiçbir şey yok, değil mi? Bugün yapılması gereken özel bir şey yok."

Jake'in yüzünü kavrayışı cezalandırıcı bir hal aldı. Dış kapı açılıp Şerif Yardımcısı Tyler Jones ofise girdiğinde başını onunkine doğru indiriyordu.

Jake sırtı kapıya dönük olduğu halde içeri kimin girdiğini biliyordu. İri vücudu Becky'nin önünü tamamen kapatmıştı. Onu öpme arzusu devam ediyordu ama yardımcısının önünde ona dokunmaya devam etme isteğini dizginlemek için mücadele ederken eli yüzünden kalktı.

Becky'nin gelmekte olduğunu bildiği öpücük reddedilince Jake'in kaşları tehditkâr bir hal aldı. Bu kısaltılmış karşılaşma ve Jake'in yüzünde görebildiği kontrol mücadelesi yüzünden Becky'nin vücuduna sıvı bir sıcaklık yayıldı.

Sonunda konuştuğunda sesi yumuşak bir hırıltıydı ve sadece onun kulakları içindi. "Benim için çalışıyorsun. Sadece benim için. Her zaman benim için yapman gereken bir şey vardır. Bugün yemek ve temizlik."

"Her gün yemek pişiriyor ve temizlik yapıyorum. Bu bir sebep değil--"

"Endişelenmen gereken tek sebep bu. Küçük kıcının benim evimde olması gerekirken, Tanrı bilir kimlerle yaratılışın dört bir yanına kaçmana gerek yok. Sana bunun için para ödüyorum."

Becky onun yüzündeki sert çizgilerin hoşnutsuzlukla gerilmesini izledi. Bu Kyle'la yaptığı konuşmanın bir sonucu olabilir miydi? Başka ne olabilirdi ki? Becky onun şerife ne kadar özen gösterdiğini ve evini kusursuz bir şekilde temiz tuttuğunu biliyordu. Ve dahası, onun da bunu bildiğini biliyordu. Baş döndürücü bir his

Bunun aslında bir kıskançlık belirtisi olabileceğini fark ettiğinde üzerine bir korku çöktü.

Jake önünde duran yarı kız, yarı kadını izledi. *Kahretsin!* Ona ne olmuştu böyle? Sırf aptal bir çocuk ona biraz ilgi gösterdi diye çılgına dönmüştü. Onu neredeyse yakalayıp öpeceğini ve Tanrı bilir daha neler yapacağını fark ettiğinde dehşet yavaş yavaş içine yayıldı. Sözleri kesilmeseydi o da öpecekti. Onunla ilişkisini kaybetmeye ne kadar yaklaştığını düşününce dehşete kapıldı.

Kendisine dikkatli olması için keskin bir uyarıda bulunarak kapıya doğru yürüdü ve onun için kapıyı açık tuttu. Kız eşikten geçmeye başladığında, eli dışarı fırladı ve kızın üst kolunun yumuşak etini kavradı. "Akşam yemeği için güveç istiyorum." Başparmağı bilinçsizce kolunun alt tarafını ovarken durakladı. "Bu bir sorun olur mu?"

Becky kıpırdamadan durdu, tüm varlığı koluna dolanan sıcak ele odaklanmıştı, adamın tenine dokunuşu aralarında canlı bir akım yaratıyordu. Fısıltılı bir nefes çekti. "Hayır, hayır." Gözleri, kendisine bakan adamın koyu kadifesine kaydı. "Ne--ne istersen."

Bir duygu girdabı onu neredeyse etkisiz hale getirirken Jake sular altında kalmıştı. Şehvet, kıskançlık ve üzücü bir *şefkat* oku onu kavradı. Adam kızın kolunu bıraktığında ve kız caddede koşmaya başladığında başını öne eğdi.

Durum savunulamazdı. Kesinlikle devam edemezdi.

İki saat sonra Becky elinde şekerle aceleyle şerifin evine geri döndü.

Evin ön kapısına ulaştı ve karanlık içeriye adım attı. Ön kapı arkasından çarparak kapandı. Gözleri odanın loşluğuna alıştığında, karşısındaki manzara karşısında nefesini tuttu.

Onu bu kadar erken beklemiyordu. Eve hiç bu kadar erken gelmezdi.

Şerif masaya yaslanmış, onu izliyordu. Onun varlığının etkisiyle kalp atışları hızlandı. "Nerelerdeydin?" Sesi alçak ve derindi, kızın yeni yeni anlamaya başladığı bir gerilimle doluydu.

Ani gerginliğini kontrol etmeye çalıştı. O yanındayken hep böyle olurdu. Daha önce tanıştığı hiç kimse onu onun gibi etkilememiştir. Titremeler vücudunda hızla ilerlerken kanı ısındı.

"Şekerimiz bitmiş." Dükkâna yaptığı hızlı yolculuktan ve adamın beklenmedik görüntüsünden dolayı nefesi kesilmişti.

"Biz mi?" diye sordu. Sesi pürüzsüzdü, kadının içinden akan bal gibiydi.

Soruyu duymazdan geldi, gözlerini onunkilerden kaçırdı ve kapıdan sobaya doğru ilerledi.

Becky bir fincan şekeri düzleştirirken göz ucuyla şerifi izledi. Onun için pişirdiği pastanın kremasına konsantre olmaya çalıştı ama adamın tüm dikkati ona odaklanmışken bunu yapamadı.

"Burada çalışmaya devam edemezsin. Burası artık senin için güvenli değil." Sözleri düzdü, sanki ona acı veriyormuş gibi söylenmişti.

"Güvenli değil mi?" Gözleri adama dikilmişti ama sesinde güvenliğine dair bir endişe yoktu.

"Artık on yedi yaşındasın Becky." Sözlerine sinirlilik karışmıştı. Kollarını göğsünün önünde kavuşturdu. Bir ayağını diğerinin üzerine koyarak masaya yaslandı. "Artık genç bir kız değilsin. Buraya gelip benimle yalnız kalmaya devam edemezsin."

"Bana zarar vermeyeceksin. Sen şerifsin." İçinden bir sıkıntı geçti. Buraya gelmeye devam etmek zorundaydı. Onu her gün görebilmesinin tek yolu buydu. Onunla ilgilenebilmesinin, onunla birlikte olabilmesinin tek yolu buydu. Elleri türbülans içinde önlüğünü ovuşturdu. Kayma hareketi önlüğünü ve elbisesini aşağı çekti. Korsesinin malzemesi göğüslerinin yumuşak kıvrımlarının yanında sıkılaştı. Nefes alış veriş hissediliyordu.

"Sana zarar vereceğimi söylemedim, tatlım."

Becky'nin üzerine yıldırım düştü. Tatlım! Ona Becky'den ya da bazen Becky-kızıdan başka bir şey dememiştir ve derin, hırçın sesinin bu sevecen ifadeyi kullanması kafasına bir adrenalin iğnesi gibi inmişti. O kadar yakışıklı, o kadar *erkekti ki*, Becky'nin istediği her şeye sahipti.

"Seni asla incitmem. Ama işler sonsuza kadar böyle devam edemez. Sen artık büyüdün ve ben de yirmi sekiz yaşında bekar bir kanun adamıyım. Bu bir şey ifade etmiyor.

Her gün buraya gelmen doğru görünmüyor. Bunun doğru görünmesi için evli olmamız gerekir."

Becky'nin duyduğu tek şey *evli* kelimesiydi. Sonunda *karşı* koyacak mıydı? Bu açılış gambitinin geçip gitmesine izin vermeyecekti. "Evet. *Oh, evet*, Şerif. Bu çok güzel olurdu. Bu tüm sorunlarımı çözer ve ben de--"

"Dur bakalım." Derin sesi onun sözlerini kesti. "Sana evlenme teklif etmedim. Evlenmek için çok gençsin." Vay anasını! Bunu da nereden çıkarmıştı? Onun hakkında böyle mi düşünüyordu? Evliliğin kışkırtıcı görüntüsünün içinden kayıp gitmesine izin verdi. Onun yatağı, onun vücudu. Zihninde onu çırılçıplak, kendisine doğru uzanmış olarak gördü. Solgun, ince uzuvları onun için açılıyordu. Tekrar ve tekrar, her gece. Bu düşünce kasıklarına ani bir sıcaklık getirdi ve vücudu beklentiyle gerildi. O günün erken saatlerinde çok yaklaşmıştı. Onu öpmeye çok yaklaşmıştı. Onu öpmek istiyordu. Ondan öpücükten daha fazlasını istiyordu.

Kızardı. "Özür dilerim. Bunu kastettiğini sanmıştım." Gözleri onunkilerden kayarak uzaklaştı ve sonra tekrar geri döndü. "Ama evlenmek için çok genç değilim. On yedi yaşındayım."

"Kaç yaşında olduğunu biliyorum." Adam kaşlarını çatarak ona baktı, ta ki daha önce söyledikleri nihayet yerine oturana kadar. "Hangi sorunlardan bahsediyorsun?" Odanın genişliği aralarında duruyordu. Masaya yaslanmasına rağmen, saldırmaya hazır bir yırtıcı gibi görünüyordu.

Ellerini önünde kavradı. Parmak eklemleri beyaza dönmüştü. Tedirginliği her halinden belliydi. "Hayır. Hiçbir şey. Hiçbir şey."

Tek çizme ayağıyla masadan uzaklaştı. "Boğa." Ona doğru ilerledi. Kadın duvara çarpma kadar geri çekildi.

Yanına sokuldu ve ona doğru yaklaştı. Nefes alış verişi kesildi ve kalbi göğsünde çarpmaya başladı. "Şimdi söyle bana Becky. Benden bir şey saklamaya çalışmasan iyi edersin."

Becky'nin beyni onun yakınlığından dolayı dönmeye başladı ve ses tellerini çalıştırmaya çalıştı. "Eve dönmek için yeterince para biriktirmeye çalışıyordum. Eve, Boston'a."

Kaşları çatıldı ve vahşileşti. "Neden? Orada hiç ailen kalmadı ki." Sözleri incitmek için değildi. Sadece bir gerçeği ifade ediyordu.

"Hayır, haklısın. İstemiyorum. Ama teyzemin odamın getireceği gelire ihtiyacı var. Boston'da da iş var ve kendimi yeniden güvende hissedebilirim." Ne söylediğine dikkat etmiyordu, tüm duyuları ona dalmıştı. Güvenli muhtemelen doğru kelime değildi. Daha çok, Kyle'la evlenmek zorunda kalırsa evlilik yatağının nasıl olacağını düşününce midesinin bulanması gibi bir şeydi.

"Neden kendini güvende hissetmiyorsun? Benim yüzümden mi?" Uzandı ve yanağını okşadı. Ateş vücuduna hücum etti.

"Sen değil. K-Kyle Bolton. Bana sorup duruyor--" Adam ani bir hareketle onu omuzlarından kavrayıp elleriyle kendine doğru çekerken nefesi kesildi ve kelimeler boğazında düğümlendi. Burun delikleri alevlenirken parmakları onu ısırdı.

"Sana dokundu mu?" Şiddetli bir heyecan içini pençelerken kız adamın ellerinde asılı kaldı. Adam çok güzel kokuyordu. Her zaman misk gibi kokardı, ne zaman ona biraz yaklaşırsa doğrudan kafasına giden bir dış koku. Uzun zamandır onun kendisine dokunmasını istiyordu. Onu öpmek nasıl bir his olurdu? Uzun zamandır geceleri yatağında bunu düşünüyordu.

Parmakları onu ısırdı ve hafifçe salladı. "Cevap ver bana. Sana dokundu mu?"

İkinci Bölüm

Onun kendisine bir şey sorduğunu biliyordu ama Becky, Miranda'dan evlilik ilişkileri hakkında öğrendiği ayrıntıları düşünmeye devam etti. Miranda buna 'bebek yapmaya çalışmak' diyordu ama Becky, erkekler salondaki kızları ziyarete gittiklerinde de aynı işlemin yapıldığını biliyordu.

Waco büyüyen bir şehirdi ve fuhuş artık yasal olarak tanınıyordu. Şehir tarafından ruhsatlandırılmış ve düzenlenmişti.

Şerifin haftada iki kez, saat gibi salona gittiğini biliyordu. Miranda ona o geceler nerede olduğunu, akşam yemeğinin ne zaman

soğurdu. Becky her zaman eve, duyguları darmadağın olmuş ve kendini biraz daha tükenmiş hissetmiş olarak dönerdi.

Ve şimdi ona sarıldı ve bir cevap istedi.

Becky'nin tereddütleri karşısında adamın kavrayışı daha da sahiplenici bir hal aldı. "Becky." Onun yanıtını beklerken sabırsızlıkla adını hırladı, gerginlik içinde kıvranıyordu.

"Evet, bana dokundu." Kadının cevabı onu kışkırttı. Daha önce hiç bilmediği bir öfke onu sardı. Üzerinde koyu kırmızı bir sis yükseldi.

"Nasıl?" kelimeyi ısırarak söyledi. "Sana nasıl dokundu? Nereye dokundu? Nerene dokundu?"

Becky karşısındaki öfkeden deliye dönmüş adam tarafından perçinlenmişti. Adam onu tavizsiz bir şekilde kavramış ve gözleri vahşileşmişti.

"Tahta kaldırımda, teyzemin pansiyonunun önünde bana dokundu."

"Vücudunun neresine dokundu? Canını yaktı mı?" Jake, o çocuğun ona dokunmak şöyle dursun, yanına bile yaklaştığı düşüncesiyle çılgına dönmüştü. Ya da ona zarar vermesi. Ona ait olana *dokunmak*.

"Şerif, lütfen sakın olun. Bana hiç zarar vermedi. Sadece teyzem evde yokken gelip duruyor ve beni rahatsız ediyor. Benden hoşlandığını sanıyor ve beni öpmeye çalıştı. Bundan hoşlanmıyorum." Uzandı ve elini göğsüne, rozetinin yanına koydu. Onu sakinleştirmeye çalışarak okşadı. "Kötü bir şey değil. Endişelenecek ya da üzülecek bir şey değil."

Vücudunun üzerindeki eline baktı. Hareketleri durmuştu.

İçine bir sıcaklık doldu ve bir nebze de olsa kontrolünü yeniden kazanmaya çalışırken derin nefesler aldı. Elleri onu yumuşattı ve sararak kendisine doğru salladı. "Merak etme tatlım. Onunla ben ilgileneceğim. Allah *kahretsin*! Seni rahatsız ettiğini bu sabah fark etmeliydim. Bu kasabada yaşamaya devam etmek istiyorsa, artık bunu yapmayacak. Seni bir daha öpmeye çalışmayacağına eminim. Kimse seni öpmeye çalışmamalı, *asla*." Sesi kararlıydı.

Şerifin kendisiyle evlenmek istemediğini anlayınca onu itti ama belli ki Şerif de onu başkasının almasını istemiyordu. İcinmiş ve

Umutsuzluk omurgasında elik gibi bir hareket yarattı ve sesi alaycı bir ton aldı. "Teşekkür ederim Şerif. Kyle'la evlenmek istemediğim doğru ama bu bir daha kimsenin beni öpmesini istemediğim anlamına gelmiyor."

"Onunla evlenmek istemiyorum da ne demek?"

Jake onun başka bir adamla evliliğinin gündeme geleceğini düşününce kaskatı kesildi ve damarlarında buzlar dolaşmaya başladı.

"Bana evlenme teklif edip duruyor. Defalarca. Ben hiç istemiyorum. Kendimi ona ömür boyu bağlayacağımı düşünmek beni korkutuyor."

Kız ona baktı. Jake onun yüzünün güzelliği karşısında büyülenmişti. Yemyeşil, egzotik ve kıskırtıcı bir yüzü vardı. Gözleri bir kedinin gözleri gibi çekikti. Jake gözlerinin etkisinin içinde parladığını hissetti. Vücudu ona karşı sertleşti. Onun tatlılığını sürekli arzulamaya başlamıştı. Kadının yumuşaklığı onu kıskırtıyordu. Ona duyduğu bu *lanet olası ihtiyaç hiç geçmiyordu*. Ellerini onun yüzüne koydu ve kaldırdı. Kadın kollarını kaldırdı ve gözleri birbirine dolanırken adamın bileklerini kavradı. Karşı koymaya çalıştı ama başı yavaşça eğildi ve onun dudaklarının tadına baktı.

Becky, adamın dudakları onunkilere dokunduğunda büyülenmiş bir şekilde askıda kaldı. Şimdiye kadar hissettiği hiçbir şeye benzemeyen bir zevk damarlarında dolaştı. Dünyası dönüyordu. Nefes alış verışı hızlandı. Adam dudaklarını onunkilere sıkıca bastırdı ve ileri geri hareket ettirdi.

Jake içindeki şehvetin dizginlerini sıkı sıkı tutuyordu. Ona açıkça istediği öpücüğü vermek istiyordu. Ama çaresizce ihtiyaç duyduğu türden bir öpücüğü alamazdı. Kız genç ve masumdu ve kontrolsüz arzusuyla onu kesinlikle dehşete düşüremezdi.

Becky can havliyle onun bileklerine asılırken heyecan ve tutku içinden akıp gitti. Adamın kokusu ciğerlerine doldu ve adam Becky'nin ağzından yudumlar ve yalamalar aldı. Ağzını açıp alt dudağını emdiğinde meme uçları gerildi. Kalçaları kendi iradesiyle adamın gövdesine doğru hareket ederken kendini sersemlemiş hissetti. Adamın içine doğru itti. Adam ağzını geri çekti.

Birlikte durdular, nefesleri kesilmişti. Kadının vücudu adamın kollarında yumuşak ve uysaldı. "Şimdi neden buraya gelmeye devam edemeyeceğini anlıyor musun?" Kolları onun etrafında sıkılaştı.

"Sanırım öyle," dedi perişan bir halde. "Ama ben Doğu'ya dönmek istemiyorum. Burayı seviyorum. Senin için temizlik yapmayı, senin için her şeyi yapmayı seviyorum--"

"Benim için *her şeyi* yapmıyorsun, Becky." Sözleri sertti. "Ama şehri terk etmeni de istemiyorum." Nefesinin altında küfretti.

"Yapmak zorundayım. Benimle evlenmek istemiyorsun ve--"

Adam şaşkın bir homurtuyla onun sözünü kesti. "Kyle'la evlenmek istemiyorsun ama benimle evlenmek mi istiyorsun?" Sözlerinde bir parça şaşkınlık vardı. "Ne için?"

Becky cevap vermekte zorlandı. "BEN--BEN--"

"Benimle evlenmenin nelere yol açacağını biliyor musun?" Sözlerini sessizlik karşıladı.

"Öyle mi Becky? Bunun ne anlama geldiğini anlıyor musun?"

Becky, bacaklarının arasında şok edici bir ıslaklık toplanırken bacaklarının karıncalandığını hissetti. *Tanrım, evet, öyle.* Kyle'la yapmayı düşündüğünde onu bu kadar tiksindiren şey, Jake'le yapmayı düşündüğünde tam tersi bir etki yaratmıştı.

Onunla evlenmeyi dünyadaki her şeyden daha çok istiyordu. Onu inanamayacağı kadar çok seviyordu. Onu başka hiç kimse gibi büyülememişti. Çok sert bir adamdı ama yine de onu tamamen büyülüyordu. Onu artık bir çocuk olmadığına ikna etmek zorundaydı.

Gözlerini cesaretle onunkilere dikti. Vücutları hâlâ sarmaş dolaştı; adamın kolları kadının etrafında, kadının elleri de adamın göğsündeydi. "Evet." Parmakları gömleğinin bir düğmesiyle oynuyordu. "Bu, her zaman yaptığım gibi senin için temizlik yapmaya ve çarşaflarını yıkamaya devam edeceğim anlamına geliyor." Parmakları tehlikeli bir şekilde sert, erkeksi bir meme ucuna dokunmaya yaklaştı. "En sevdiğin yemekleri pişireceğim anlamına geliyor." Pencereye ve tekrar ona baktı. "Pencereler için perdeler dikebileceğim ve masa için kır çiçekleri toplayabileceğim anlamına geliyor." Tereddüt etti. "Ve--"

Jake onun etraflarındaki mutlu ev hayatının lezzetli bir resmini çizmesini dinledi. Daha fazlasını duymak istiyordu. Kadını kavrayışı bilinçsizce sıkılaştı. "Ve? Ve başka ne var, Becky?"

Becky onun duymak istediği şeyi söylemek için cesaretini topladı. "Ve bu, geceleri senin yatağında uyuyacağım anlamına geliyor." Sözlerini şu taleple bitirdi

Kendisi. "Bu, bir daha asla akşam yemeğine geç kalmayacağın anlamına geliyor."

Arzu onu delip geçerken ısı içine çarptı. Elleri omurgasını okşarken onu sıkıca kavradı. Kadının sözleri ve göğsündeki elleri onu uyuşturuyordu. "Tanrım, eve neden geç geldiğimi gerçekten biliyor musun?"

Başını salladı ve ona vaat ettiği şeyin görüntüsü omurgasından aşağı ter damlamasına neden oldu. Ama onun anladığını netleştirmesi gerekiyordu. *Anladığını.* "Ve eğer evlenecek olursak, geç kalmamı istemezsin, öyle mi? Bunu mu demek istiyorsun, tatlım?" Çenesini kaldırdı ve gözleri kızın gözlerinde parladı. "İhtiyacım olan her şeyi bana burada, evimde vereceğine söz veriyor musun?" Tanrım, bunu onunla birlikte olmak istiyordu.

Kalçaları onunkilere doğru sallandı. "Oh evet, Şerif--" "Jake. Adımı söyle," diye hırladı.

"J-Jake. Geç kalman hiç hoşuma gitmezdi." Parmakları gömleğinin düğmeleriyle oynamaya devam etti. Gözleri ona doğru parladı. "Söz veriyorum, yemin ederim iyi bir eş olacağım, Jake. Eğer bana ne yapmam gerektiğini öğretirsen, söz veriyorum geç kalmak istemeyeceksin."

Jake aynı anda üç kadeh viski içmiş gibi hissetti. Kadının onun üzerindeki etkisi o kadar güçlüydü. O kadar güçlüydü. Onun büyüünün etrafını sardığını ve cazibesinin onu büyülediğini hissetti. Şimdiye kadar verdiği en büyük kararın eşiğinde olduğunu biliyordu. Uzun zamandır onun için yanıp tutuşuyordu, yıllarca onun büyümesini beklemişti. Onun ruhani güzelliği onu gıdıklıyor, şefkatli bakımı onu çevreliyordu.

Vicdanı ona duyduğu ihtiyaca karşı savaşıyordu. Kız çok genç, çok tatlı ve çok masumdu. O ise sert bir kanun adamıydı, kasabayı güvende tutmak için sürekli acımasız bir mücadele içindeydi. Sahip olabileceği yumuşaklık çoktan yok olmuştu. Amansız ve hiç bitmeyen bir savaşta yıllarca mücadele etmek onu sertleştirmişti. Yeterince yardım almadan ve çok az kaynakla yasaları uygulamaya çalıştığı yıllar onu yaşından daha yaşlı hissettirmişti. Onun iyiliğini hak ettiğini düşünmüyordu, onun sağlıklı gençliğini çalmak istemiyordu.

Kalbinin derinliklerinde, onun evlilik için çok genç olmadığını biliyordu. Onu kendinden korumak için çok genç olduğunu düşünmeye şartlanmıştı. Kadınlığın zirvesindeydi ve güzelliği enfesti. Diğer

kızlar onun yaşında, hatta daha genç yaşta evleniyordu. Ve bu görünüşüyle Bolton'un ya da başka bir adamın onu yakalamasının an meselesi olduğunu biliyordu. *Bu riski göze alamazdı.* Başka birinin onunla evlendiğini düşündükçe içinde kızgınlık ve kıskançlık kabarıyordu. Ona dokunmak. Böyle bir şey olamazdı. Buna izin veremezdi.

Ona sahip olmalıydı. Onun kızıydı. Ve kimse onu ondan alamazdı.

"Seninle evlenmek istiyorum, Becky." Sesi kesin ve kararlıydı. Artık kararını verdiğiine göre, hiçbir reddi kabul etmeyecekti.

Reddetmeye hiç niyeti yoktu.

Kız zevkle soludu ve adam onun kollarında parıldadığını hissetti. "Ama bunun nasıl bir şey olacağını bilmen gerek. Eğer benim olursan, seni hiç paylaşmayacağım. Kyle Bolton gibilerin ya da herhangi birinin sana yaklaşmasına müsamaha göstermeyeceğim. Seninle konuşmayı bırak, sana bakmalarına bile izin vermem. Ve anlasan iyi olur, *kabul ediyorum* dediğinde geri dönüşü yok. Seni bir kez elde ettim mi, asla bırakmam." Durakladı, sonra sanki korkunç bir şey itiraf ediyormuş gibi devam etti. "Korkarım kıskanıyorum, tatlım. Bilmiyorum. Daha önce hiç kıskanmamıştım, ama bugün o çocuk sana çok yakın durduğunda kırmızıyı gördüm.

Becky onun uyarı konuşmasını dinledi ve hiçbir korku hissetmedi, sadece onun sahipleniciliği karşısında yoğun bir heyecan duydu. Eğer onun üzerinde özel haklara sahip olma fikrinin onu korkutacağını düşündüyse, çok yanılmıştı. İçinden bir heyecan daha geçti. Evet, evet, evet! Zıplamak ve sevinçle çığlık atmak istiyordu. Beth Teyze ve Miranda'ya söylemek için sabırsızlanıyordu!

"Ve bir şey daha, tatlım. Yakında olmalı." Artık kararını verdiğiine göre, aralarına bir şey girmeden önce bu işi halletmek istiyordu. "Cumartesi. Bu sana hazırlanmak için üç gün verir. Ben vaize söylerim. Sen bir elbise al."

Üçüncü Bölüm

Çarşamba sabahı aydınlık ve güneşli doğdu. Havayı geç gelen bir sonbahar serinliği dolduruyordu. Becky yataktan fırladı, heyecan onu sarmıştı. Bugün yapması gereken milyonlarca şey vardı. Bunlardan ilki, kuru gıda mağazasına gidip Miranda'yı ziyaret etmektir.

Beth Teyze dün gece onun adına çok mutlu olmuştu. "Sana söyledim hayatım. O adamın ev yemeklerinden vazgeçmeyeceğini biliyordum. Aramızda kalsın tatlım, bütün kasaba bunun olmasını bekliyordu. Şerifin şımarık olduğu bilinen bir gerçek ve bunun suçlusu da sen küçük kızsın. Bahse girerim Bolton'un oğlunun senden hoşlandığını söylediğinde kalbi duracaktı. Üç ay içinde altı kez evlenme teklif etmek! O çocuk şerife yenilmekten hiç hoşlanmayacaktır. Hayır efendim, sözüme kulak verin, mutsuz bir genç olacak."

Bir saat sonra Becky kapıyı açıp manifatura dükkânına girdiğinde zil çaldı. Bayan Foster ve Bayan Tyler içeride alışveriş yapıyor, desenlere ve düğmelere göz atıyorlardı. Becky gülümsedi ve arka tarafa doğru giderken onlara başıyla selam verdi.

"Miranda. Miranda, orada mısın?" Miranda mağazanın arka tarafındaki perdeden içeri girerken sesi mutlu ve heyecanlıydı.

"Evet, Becky. Tanrım, bu kargaşa da neyin nesi?" Tezgâhın etrafında koşturdu.

Becky etrafına bakındı ve içinde kabaran coşkuyla sesini olabildiğince alçalttı. "Başardı! Sonunda başardı! Bana evlenme teklif etti!"

Miranda ciyakladı ve kollarını arkadaşına doladı, ikisi de aşağı yukarı zıplamaya başladı. Becky'nin Miranda'ya *onun* kim olduğunu söylemesine bile gerek yoktu. Uzun zamandır en iyi arkadaşlardı. Mağazanın ön tarafındaki kadınlar onları izliyor ve gülümsüyorlardı.

"Oh Becky! Çok şanslısın! Şerif için *ölünür*! Sana söylüyorum, evli bir kadın olmasaydım!"

Zil tekrar çaldı ve kızlar başlarını kaldırıp müşterilerin gittiğini gördüler. "Oh, poo. Johnny'yi sevdiğini biliyorsun. O kadar mutlu oldunuz ki, kıskançlıktan çatlayacak gibi oldum." Kızlar mutluluk dolu bir bakış attılar ve sonra tekrar zıplamaya başladılar.

Miranda arkadaşına doğru eğilerek sordu: "Büyük gün ne zaman? Düğün için hangi ay uygun olur?" Gözlerinde spekülâtif bir bakış vardı.

Becky sıırttı. "Uzun bir nişanlılık olmayacak. Cumartesi günü evleniyoruz."

Miranda çığlık attı. "Cumartesi!"

Becky'nin yüzünde memnun bir gülümseme belirdi. "Cumartesi. Sanırım Jake beklemek istemiyor ve ben de onu ikna etmeye çalışmayacağım. Bugün beni vaizin önüne sürükleyebilir ve ben de önlüğümle giderim!"

O günün ilerleyen saatlerinde Becky, Jake'in mutfak masasının yanında durdu ve teyzesinin verdiği kumaşın ilk kesimini sessizce yaptı. Parlak mavi pötikare beyaz pencere pervazlarına çok yakışacaktı. Jake'in annesinin porselenleri mavi beyazdı ve perdelerin odaya katacağı neşeli renk cümbüşü Becky'nin yüzüne bir gülümseme getirdi. Becky, teyzesiyle birlikte büyük kumaş kalıntısına rastladıkları anda bunun tam olarak aynı renk olduğunu anlamıştı.

Arkasındaki ocakta bir tencere çorba fokurduyor, evi kokluyor ve önündeki ev projesinin keyfini artırıyordu.

Becky dikiş dikmeyi severdi ve pencere kaplamalarını yapmak bir angarya değil, bir zevkti.

Kapı kapandığında başını kaldırıp baktı. Jake kapıya yaslanmış, onu izliyordu. Ona gülümseyecek zamanı bile bulamadan yüzündeki ifadeyi gördü. Bu acı dolu bir ifadeydi ve kafasını karıştırmıştı. Bunu onda daha önce hiç görmemişti.

"Burada ne yapıyorsun?" Soruyu sorarken yüz hatları gerginlikle kazanmıştı.

"Akşam yemeğini hazırlıyorum." Ağzı titredi ve gülümsemeye çalıştı.

"Cumartesiye kadar burada olamazsın. Artık nişanlıyız, tatlım. Hatırladın mı?" Sesi alçak ve monotundu.

Makası yere bıraktı ve aniden nemlenen ellerini eteğinin altında düzeltti. Kalbi heyecanla çarpıyordu. Belki de haklıydı. Belki de artık evlendiklerine göre burada olmamalıydı. Ama onu rahatsız eden şeyin bu olduğunu sanmıyordu. "Sorun ne, J-Jake?"

Soruyu duymazdan geldi. "Üzerinde çalıştığın şey nedir, tatlım?"

"Perdeler." Sesi titriyordu.

Gözleri küçük, sade odada dolaştı ve yüz hatlarını ıssızlık kapladı.

Boyuna göre ayağa kalktı ve Stetson'ını çıkardı. Elini saçlarının arasından geçirdi ve sırtındaki kaslar sıkıştı. Şapkayı yere attı ve su pompasına gitti. Ellerini yıkadı ve yüzüne soğuk su çarptı. Bir havlu kapıp dönerken fazla suyu kuruladı. Lavaboya yaslandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Tekrar denedi. "Sorun ne, Jake? Bana kızgın mısın?"

"Hayır bebeğim, sana kızgın değilim." Tereddüt ederken sesi nazikti. "Bugün Sam Bolton'a rastladım. Cumartesi günkü düğünü zaten biliyordu." Sözleri kesildi. Korkularını onunla paylaşmak istiyordu ama bunu nasıl yapacağını tam olarak bilmiyordu. Her zaman az konuşan bir adam olmuştu.

Becky onu dinlerken içinden sayısız duygu geçiyordu. Ona karşı konulmaz bir şekilde *bebeğim* demesi omurgasını titretirken, sözlerinin içeriği kafasını karıştırıyordu. Ona sordu. "Ve? Miranda'ya söylediğim için üzgün müsün?"

"Hayır. Öyle değil. Sam bana sen ve Kyle için inşa ettiği evden bahsetti." Parmaklarını telaşla saçlarının arasından geçirdi. Sözlerini tekrarladı. "Bana o lanet evden bahsetti, Becky."

Onun üzgün olduğunu görebiliyordu ama nedenini tam olarak bilmiyordu. Bölgedeki herkes Bolton'ların ne kadar zengin olduğunu biliyordu. Bu Jake için yeni bir haber olmamalıydı. Bunu ona açıklamaya çalıştı. "Bunun bir sır olmaması gerekiyordu, Jake. Evi bildiğini sanıyordum. Bolton'ların zengin olduğunu ve Kyle'in onların tek çocuğu olduğunu biliyorsun."

Sözleri kalbini delip geçti. Sadece ona bir şeyler açıklamaya ve anlamasını sağlamaya çalıştığını biliyordu, ama bir şekilde, bu onu daha iyi yapmıyordu.

Daha iyi. Sam ona nehir kıyısındaki büyük evden bahsettiğinde, Becky'nin vazgeçtiği her şey onun için netleşmişti. Kyle Bolton'ın Becky'nin peşine düşmesinin gerçek olduğunu anlamıştı. Dikkatle planlanmıştı ve Kyle'ın önünde duran tek şey Jake'in Becky'ye karşı duyduğu bencilce arzuları.

Onu kendisi için istediği için kendini çok suçlu ve bencil hissediyordu. Onunla kıyaslandığında ona sunacak hiçbir şeyi yoktu. Hiçbir şeyi yoktu. Sadece kendisi.

Becky'nin nehir kenarındaki o tuğla evde yaşadığına dair grafik görüntüler içini parçaladı. İnkâr onu parçaladı.

Kıskançlık ve hayal kırıklığı onu öfkelenbildirdi. Kyle Bolton onun olmadığı her şeydi. Genç ve sağlamdı, yıkılmış ve savaş kabuslarıyla boğuşan bir adam değildi. Babasının bankasında iyi ve saygın bir işi vardı. Birbirine sıkı sıkıya bağlı bir ailesi, üzerine titreyen bir annesi vardı. Ve ilçenin geri kalanının toplamından daha fazla aile serveti. Becky'ye Jake'in veremediği her şeyi verebilirdi. Kanında bir öfke ve hüsrân hırıltısı yükseldi.

Yine de vicdanı ona bunu son bir kez daha söyletti.

"Bolton'ların verebildiğini sana asla veremeyeceğim, Becky. Senin için asla böyle bir ev inşa ettiremeyeceğim."

"Onların sahip olduğu şeyi istemiyorum, Jake. O ev benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Kyle'la evlenmek istemiyorum. Ben seni istiyorum."

İçini bir rahatlama kapladı. Bu onun son şansıydı. O lanet olası çocuk her şeye sahipti. Becky'yi alamayacağı kesindi. Kimse Becky'yi elde edemezdi. Ondan başka kimse.

Sesi vahşileşti. "Onunla evlenmek konusunda endişelenmene gerek yok. Benimle evleniyorsun. Cumartesi günü." Havluyu yere attı ve ona doğru yürümeye başladı. "Şansıma bütün kasaba evleneceğimizi biliyor. Yorgancılık çemberindeki o iki işgüzar her yere yayıyor. Sıkışıp kaldın. Artık senin için hiçbir çıkış yolu yok."

Gözleri adamın yüzünü okşadı ve onu büyüledi. Ona doğru yumuşak bir gülümseme gönderdi. Öfkesi ve saldırganlığı onun üzerinde bir etki yaratmamış gibiydi. Kız sadece öfkesini yumuşattı ve ona yumuşaklıkla karşılık verdi. Bağırsakları ihtiyaçla sıkıştı.

"Bir çıkış yolu istemiyorum. Seni ne kadar uzun zamandır istediğimi bilmiyorsun, Jake," diye fısıldadı.

Güçlü bir kolunu masanın üzerinden tamamen Becky'nin durduğu yere uzattı ve iri bir eliyle bileğini kavradı. "Göster bana Becky." Onu kendine doğru çekti ve vücudunu tam boy onunkine çarptı. Gözleri çarpıştı. Arzu kadının içine çöktü. Adam uzandı ve saçındaki tokayı aldı. "Benim için salla," dedi.

Kanı damarlarında dolaşmaya ve vücudu titremeye başlamıştı. Adamın erkeksiliği onu nefes nefese bırakmaya yetmiş, erkekliği midesinin düğümlenmesine ve kalçalarının birbirine kenetlenmesine neden olmuştu. Adamın bariz cinselliği çok güçlüydü. Buna karşı hiçbir savunması yoktu.

Vücudu adamın kollarında uysallaşmıştı ve nefesi kesik kesik geliyordu. Uzanıp saçlarını yarım düğümden aşağı çekti ve adamın istediği gibi omuzlarına düşene kadar hafifçe salladı. Adamın onu kavrayışı sıkılaştı ve daha da sahiplenici bir hal aldı. Başını geriye çekti ve ağzını boynuna indirdi. Onun kokusunu derin derin içine çekti ve emmeye başladı.

Zevk onu yaktı.

Kokusu ve yumuşaklığı onu sarhoş ederken başını kaldırdı ve gözleri Becky'nin gözlerinde parladı. "Ne kadar Becky?" sözcükleri ısıarak çıkardı, sesi çakıllı çıkıyordu, şehvet konuşmayı zorlaştırıyordu.

Onun kollarında inledi, vücudu titriyordu.

Sorusu onu saran arzu sisini delip geçti. Başını ileri geri salladı. "Ne?"

İsteksizce tutuşunu hafifletti, onu şimdi almak ve kendisinin yapmak için ilkel içgüdüyle savaştı. Eğer şimdi gitmesine izin vermezse, ikisinin de sonu çıplak olacaktı. Tam onu geri almak ve bunu yapmak üzereydi ki kadın kıpırdanarak ondan uzaklaştı ve kapıya yakın durmak için hareket etti.

İçinde bir başka ihtiyaç sancısı yükselirken ona baktı. "Söyle bana, tatlım. Gerçekten bilmek istiyorum."

Ses tonu onu büyüledi. "Ne bilmek istiyorsun?" Kafası karışmıştı. Aklını konuşmaya veremiyordu.

Fiziksel arayışını dizginlemeye çalışırken onu izledi. Şimdilik sadece kafasının içine girmek yeterli olacaktı. "Beni ne zamandır istediğini söyle."

Yüzü utançtan kızardı. Ona bu sırrı söylememeliydi. Şimdi yalan söylemek ya da ona utanç verici gerçeği söylemekle karşı karşıyaydı. Yalan söylemek için yetiştirilmemişti. "Sana söylemek istemiyorum." Soruyu geçiştirmeye çalıştı. Eli arkasındaki kapı koluna düşene kadar geri geri gitti.

"Lütfen, bebeğim."

Gözlerindeki ihtiyaç onun felaketi idi. Eli arkasındaki topuzu çevirdi. "Zaten bilmiyor musun, Jake?" Yumuşakça fısıldadı.

"Söyle bana," diye talep etti.

Dengeleyici bir nefes çekti. "On dört yaşımdan beri. Seni ilk gördüğüm andan beri."

Döndü ve kaçtı.

Dördüncü Bölüm

Perşembe akşamı Becky teyzesinin pansiyonunun mutfağında ekmekleri yağlıyordu. Ön kapının açılıp kapandığını ve resepsiyondaki seslerin mırıltısını duydu. Bütün gün şerifi görmemiş ya da ondan haber almamıştı. Uyarısına kulak vermiş ve onun evinden uzak durmuştu. İşin gerçeği, dün geceki itirafından sonra onunla yüzleşmekten korkuyordu. Evden o kadar çabuk ayrılmıştı ki, onun nasıl tepki verdiğini bilmiyordu. Onun kendisine aşık olan genç bir kız olduğunu mu düşünmüştü? Yoksa başından beri ona aşık olduğunu mu fark etmişti?

Bir gece öncesini hatırladığında vücudu titredi ve göğüsleri gerildi. Gerçekten de onu işaretlemişti! Boynunda, bir gece önce ağzını dayadığı yerde kırmızı bir morluk vardı. Bu sabah yıkandığında ve aynada gördüğünde, bayıldığını hissetti. Önce ne olduğunu anlamadı, sonra anladığında ise içine bir sıcaklık çöktü. Gün boyu kendini yakalıyor, dalgınca o noktaya dokunuyordu. Yapamadı

Bunu bilip bilmediğini ve onun üzerinde de benzer bir iz bırakabilseydi nasıl hissedeceğini merak etmekten kendini alamıyordu. Boynundaki o mahrem izi düşünmek bile, orada olduğunu her hatırladığında içinin titremesine neden oluyordu.

"Becky, Becky buraya gel tatlım." Teyzesinin sesi onu hayal dünyasından kopardı. Ellerini sildi ve ön salona geçti. "Şerif seni görmeye geldi." Teyzesi onlara gülümsedi.

Jake ön masaya yaslanmış, onu izliyordu. Gözleri kapalıydı, ifadesi okunamıyordu. Kasları gömleğinden taşıyordu, ön kolları bronzlaşmış ve kaslıydı.

Teyzesi devam etti, "Cumartesi için her şeyin hazır olduğunu söylüyor. Şimdi, sen onu mutfağa götürürken ben de ön tarafa göz kulak olayım, siz de akşam yemeği hazırlayın."

Teyzesi onları kapıdan içeri sokarken Jake de onu mutfağa kadar takip etti.

"Güzel kokuyor. Sen mi yaptın?" diye sordu kadın bir kâseye tavuk ve köfte koyarken. Kadın başıyla onayladı. Adam bir sandalye çekip oturdu. Kadın kaseyi onun önüne koydu ve ekmek sepetini almak için döndü. Adam uzanıp kadının bileğini yakaladı. Botuyla yanındaki sandalyeyi itti. Sandalye yere sürtündü. "Otur ve benimle birlikte ye, Becky." Kadın tekrar başını salladı ve adam onu serbest bıraktı. Kendisi için küçük bir porsiyon hazırladı ve oturdu.

Çatalını alıp yemeye başlarken gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı. Birkaç büyük lokmayı yuttuktan sonra, "Yemeklerine bayılıyorum," dedi.

Ekmekleri ona doğru itti ve o bir tane alırken bekledi. Tereddüt etti, sonra küçük ısırıklar almaya başladı. Onun için yemek pişirdiği onca yıl boyunca hiç onunla birlikte oturup yemek yememişti. Bu çok samimi bir duyguydu.

Jake onun pansiyona girdiğinden beri tek kelime bile konuşmadığını fark etti. Yine o sessiz, sakın haline dönmüştü. Üç yıldır onunla birlikteyken hissettiği huzur içini kapladı. Eli boynuna doğru gitti ve saçlarını düzeltti. Ona baktı ve sonra tekrar uzaklaştı.

"Sorun ne?" diye sordu. Bu soru üzerine elini tekrar boynuna bastırdı.

"Hiçbir şey." Onun gözlerine bakmadı. Karşı koyamayacağı bir sertlikle elini boynundan çekti ve saçlarını geriye attı. Boynundaki izi görmenin etkisi onu sarstı. Kan kabardı ve onu sertleştirdi. Eli onunkini kavradı.

"Acele et ve orayı bitir. Seni yürüyüşe çıkarmak istiyorum." Son bir ısırık aldı ve tabakları tezgâha taşıdı.

Uzandı ve onun elini tuttu.

Onu yavaşlatmak için kolundan çekti. "Tatlı istemiyor musun?" Dili uzandı ve dudaklarını ıslattı.

Arzu onun bağırsaklarını sıktı. Cumartesi yeterince çabuk gelemezdi. Onun ağzına baktı. "Evet, istiyorum." Onun kolunu çekti. "Hadi gidelim."

Onu ön kapıdan hızla çıkarırken teyzesinin onlara iyi eğlenceler dediğini duydu. Sokağa çıktıklarında kız ona ayak uydurmaya çalıştı. "Nereye gidiyoruz?" Sesi nefes nefese çıkıyordu. Gece çöküyordu ve karanlıkta tek başlarına olacaklardı.

"Hadi köprüye gidelim." Waco asma köprüsü sadece iki yıl önce açılmıştı ve o güne kadar gördüğü en muhteşem yerlerden biriydi. Amerika Birleşik Devletleri'nde birkaç asma köprü daha vardı ama hiçbiri Brazos Nehri'ni geçen köprüyle kıyaslanamazdı.

"Hava kararacak ve hiç param yok, Jake." Her ne kadar karşı çıksa da köprüye gitmek istiyordu; orayı seviyordu.

"Çok karanlık değil. Geçiş ücretinizi ödeyeceğim." Onunla yüzleşmek için döndü. Tam orada, sokakta, Becky'nin yüzünü kaldırdı ve saçlarını parmaklarının arasından geçirdi. "Bir daha asla para konusunda endişelenmene gerek yok, Becky. Sana ben bakacağım." Büyülenen Becky, adamın cazibesinin manyetik gücünü hissetti. Adam tekrar Becky'nin eline uzandı ve onu kendine çekti.

Akşam trafiğinde aceleyle ilerliyorlardı, gecenin cazibesi her yanlarını sarmıştı. Jake onun elini tutarken dün gecenin anısı beynini kurcalıyordu.

Bir gece önce ondan kaçtıktan sonra, sözleri ona çarpmıştı. Becky ona aşık olduğunu düşünüyordu. Bunca zamandır çok sessizdi.

yıllarca bilmiyordu. Ama daha en başından beri ona deli gibi aşık olmuş olmalıydı.

Kyle Bolton'la ilgili kafasında çözmesi gereken bir sürü şey vardı. Bunu aşması gerektiğini biliyordu. Sadece egosu acı çekiyordu. Ona inanmak zorundaydı. Onu istiyordu. Ve o da onu kabul edecek kadar bencildi. Onunla yalnız kalmaya, birkaç dakikalığına da olsa onunla baş başa kalmaya ihtiyacı vardı. Ona dokunmaya, sarılmaya ihtiyacı vardı.

Köprünün altına ulaştılar ve adam paraları gişe görevlisine verdi. Etrafta dolaşan ve akşamın tadını çıkaran pek çok insan vardı. Birkaç çift onunla konuşmak ve soru sormak için durdu ve o onlara cevap verirken meraklı gözleri Becky'ye dönmeye devam etti. Kibarca uzaklaşabildiğinde, onları biraz kenara, kalabalıktan uzağa taşıdı. Becky'yi yanından ayırmadı ve diğer akşamcıların onların önüne geçmesine izin verdi. Birleştirdikleri ellerini tuttu. Kızın avucunu kendi avucundan ayırdı ve güçlü parmaklarını kızınkilerin arasına sokarak daha samimi bir şekilde kenetledi. Birbirine dolanmış parmaklarını dudaklarına götürdü ve elinin tersini öptü. Kız ona gülümsemeye çalışırken dudakları titriyordu.

Köprünün ortasına geldiklerinde güneş yeni batmaya başlamıştı. Durdular ve aşağıda akan suyun dinginliğini izlediler. Büyüleyici güzellikteydi, burada birlikte durabilmeleri, bu kadar yüksekte, aşağıda dönen suyun üzerinde havada asılı durabilmeleri tamamen şaşırtıcıydı. Birlikte durup birkaç dakika boyunca izlediler, ta ki güneş daha derinlere batarken esinti ısırmaya başlayana kadar.

Onun yanında titrediğini hissetti. Onun bedenini kendine doğru çekti. Sırtını göğsüne yasladı ve çenesini hafifçe başının üstüne koydu. Kollarını ona dolamış, birlikte suyu seyrediyorlardı. Becky mutluluk içinde iç çekti. Hiçbir şey bundan daha iyi olamazdı. Adam onun kulağına fısıldadı. "Üşüyor musun, tatlım?"

"Evet, ama ayrılmak istemiyorum. Burası çok güzel, Jake. Su çok güzel."

Jake nehrin üzerindeki o lanet tuğla evi düşündü ve acı gibi bir şey midesini sıkıştırdı. Onu bundan nasıl mahrum edebilirdi? Bolton'ı seçerse hayatının her günü nelere sahip olabileceğini anlamıyor muydu?

İçini burkan düşünceyi bir kenara itti. Kenara çekilmeyi reddetti. Kız onun kızıydı. On dört yaşından beri onun olmuştu. Ondan başka hiç kimse ona sahip olamayacaktı. Bunu görecekti.

Dudaklarını Becky'nin saçlarına götürdü ve onu nazıkçe öptü. "Buraya istediğin zaman gelebiliriz Becky. Bir gün gelip nehir kenarında piknik yapabiliriz. İster misin?"

Onun kollarında döndü. "Oh evet, Jake. İsterdim. Bunu isterdim." Dudakları titredi ve gözleri Jake'in gözlerinde parladı.

Halka açık bir yerde ona dokunmaması gerektiğini biliyordu. Ama kendine engel olamıyordu ve artık hava o kadar karanlıktı ki kimse göremezdi. Onu kendine çekti ve ağzını onunkinin üzerine indirdi. Alt dudağını ağzına çekerken dudakları yumuşadı. Onun tatlılığını tattı ve kendi ihtiyacını tatmasına izin verdi. Dudakları kesik kesik nefes alırken aralandı. Adam bundan faydalandı ve dilini onun ağzına soktu. Onun kollarında gevşediğini hissetti. Onu tuttu ve dudaklarından, dilinden, ağzından derin derin içti. Kadın onun kucağında şok olmuş bir halde asılı kaldı.

Ağzını kaldırdı ve konuştu. "Beni geri öp." Kesik kesik nefes aldı. "Lütfen Becky, beni geri öp." Ağzı tekrar aşağı indi.

Şok kayboldu ve yerini şiddetli bir heyecanın içinden geçtiği arzu aldı. Jake'in sözlerini özümserken dilinin tekrar ağzına kaydığını hissettiğinde kalbi göğüs kemiğine çarptı. Onun da kendisini öpmesini istiyordu.

Tereddütle ona dilini verdi. Adam onu ağzına aldı ve kendi dilinin etrafında döndürdü. Beyninde ışıklar patladı ve mantığı yok oldu. Tüm düşüncelerinden vazgeçti ve adam ağzının tadını çıkarmaya devam ederken onun kollarında asılı kaldı. Saniyeler ya da dakikalar olabilirdi. Ama yeterince uzun değildi.

Jake başını kaldırdı. "Gözlerini aç." Gözlerini kırıştırdı, sonra açtı. "Sen benimsin. Anladın mı? Bugünden itibaren bana aitsin. Bütün o tatlılık benim." Sesi derindi, kadının içini eritiyor ve damarlarından akıyordu.

Tanrım, evet, başka türlü olmasını istemiyordu.

Beşinci Bölüm

Miranda şaşkın bir sessizlik içinde Becky'ye baktı. Boş dükkânın etrafına ve Becky'ye baktı. Hafif bir kahkaha attı. "Evet, aptal. Erkekler dillerini kullanır." İki kız birbirlerine baktılar ve kızardılar. "Bunu bilmiyor muydunuz? Size ne zaman ne olacağını söylediğimi sanıyordum. ." Sesi kesildi.

"Bana *orada* neler olduğunu anlatmıştın," diye fısıldadı Becky. "Bana bir erkeğin öpmek için ağzını açtığını söylemedin." Dün geceyi hatırlamak bile içindeki ateşin yükselmesine yetmişti. Jake'in tadını hâlâ dilinde, ağzında hissedebiliyordu.

"Becky, daha önce öpüldüğünü sanıyordum. Kyle'ın seni öptüğünü sanıyordum. Özür dilerim, fark etmedim. Senden bir şey saklamaya çalışmıyordum. Tanrım, sana gerisini anlattım." Aceleyle bitirdi.

"Sanırım Kyle'ın beni öptüğünü sandım. Ama hiç böyle olmamıştı. Birkaç kez beni tuttu ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi ama ben her seferinde ondan çabucak uzaklaştım." Becky, Miranda'nın tüm bu içgörülerini olmasaydı ne yapacağını bilmiyordu. Arkadaşının artık evli olması çok iyi bir şeydi.

"Tamam, peki, beğendin mi?" Miranda merakla bekledi.

Becky yine kızardı. "Aman Tanrım, evet. Hayatımda yaşadığım en güzel duyguydu."

Miranda onu omuzlarından tuttu ve yüzüne gülümsedi. "Bil bakalım ne oldu? Sana bazı kadınların evlilik yatağını sevmediğini, bazılarının ise bayıldığını söylediğimi hatırlıyor musun? Eğer ağzın açık öpmeyi seviyorsan, geri kalan her şeyi seveceğin sonucuna vardım."

Becky yarına kadar bekleyemedi. Bayan Jake Cooper olmayı hayatında istediği her şeyden daha çok istiyordu. Onunla tanıştığı andan itibaren, kendisine sarılmasını ve onu öpmesini hayal etmişti. Ve yarın, tamamen ona ait olacaktı.

Miranda sözlerine şöyle devam etti: "Sana hiçbir şey söylememeliydim. Muhtemelen yanlış yaptım ama Sarah Williams bana söylemediğinde ona çok kızmıştım. Benden birkaç ay önce evlendiğini hatırlıyor musun? Düğünüm için hazırlanırken, çok korkmuş ve gerginken bile tek söylediği 'Öğreneceksin' olmuştu. Onu öldürebilirdim!" Sesini alçalttı. "Ve sonra her şey o kadar harikaydı ki, korkmaya hiç gerek yoktu."

Becky, Miranda'nın tüm evlilik sırlarına şimdiden sahip olmasını kıskanıyordu. "Acımadığına emin misin?" Bu noktada Becky canının yanıp yanmamasını umursadığını sanmıyordu. Jake'e sahip olmak için her şeyi yapmaya hazırdı. Üç yıldır bekliyordu.

Miranda başını ileri geri sallıyordu. "En kötü ihtimalle, ilk seferinde küçük bir sızı hissedebilirsin ama çabucak geçer. O kadar endişelenme Becky. Şerif nazık bir adamdır, nazık davranacaktır. Ama sana başka bir sır vereceğim." Hâlâ yalnız olup olmadıklarını kontrol etmek için etrafına bakındı. Sesini fısıltıya kadar alçalttı. "Johnny benim de onu sevdiğimi bilmeyi seviyor. Bana bütün erkeklerin aynı şeyi hissettiğini söyledi. Erkeklerin içten içe eşlerinin evlilik yatağından zevk almasını istediklerini söyledi. Yani farklı duymuş olabileceğin hiçbir şey doğru değil. Erkekler sizin zevk almanızdan daha çok zevk alırlar. Eğer bunu hatırlarsanız, iyi bir evliliğiniz olur."

Becky bu yeni bilgiyi sindirmeye çalıştı. Jake'in onu çıplak tutacağı ve dilini tekrar ağzına sokacağı düşüncesi neredeyse dayanabileceğinden daha fazlaydı. Bu heyecan onu kesinlikle öldürecek!

"Bu öğleden sonra elbisemi almaya benimle geliyor musun?" Düğün için yeni bir elbise dikmeye vakti olmamıştı. Hazır bir elbise almıştı ve tadilat yaptırıyordu.

"Oh, evet. Üzerinde görmek için sabırsızlanıyorum. Babam saat birde burada olacak ve o zaman gidebilirim. Seninle elbise dükkanında buluşuruz."

Becky oradan ayrıldı ve aceleyle kasaba meydanına indi. Pansiyona geri dönmesi gerekiyordu. Teyzesi yarınki resepsiyon için pasta yapmakla meşguldü. Yardım etmek için orada olmak istiyordu.

Ana Cadde'nin köşesini döndüğünde, caddede bir erkek kalabalığı gördü. Birkaç kadın bankanın önündeki kaldırımdan kargaşayı izliyordu. Yaklaşırken adımları yavaşladı. Bayan Foster onu gördü.

ve elini tuttu. "Ah canım, ah canım. Sadece bakma, canım. Eminim her şey yoluna girecek."

Becky bakmak zorundaydı. Gözleri olay yerine kilitlenmişti. Kalabalık biraz dağılmıştı ve elbisesi yırtılmış ve yüzü kanlar içinde olan salon kızlarından birini görebiliyordu. Becky'nin içinden şok ve acıma duyguları geçti. Bir adam yerde debeleniyordu ve Jake'i kavganın ortasında gördü. Güçlü sesi çınladı ve yerdeki adama ve onu izleyen tüm erkeklere bir uyarıda bulundu. "Benim kasabamda kimse kadınlara bu şekilde davranamaz." Adamı ayağa kaldırdı ve önünde yürümesi için itti.

"O bir hanımefendi değil. O sadece bir sürtük--"

Jake onu döndürdü ve yüzüne vurdu. "Hapse gireceksin, Yoakum. Ondan özür dilemeni isterdim ama seni yanına yaklaştırmaz. Cezanı çekeceksin ve sonra Waco'dan defolup gideceksin."

Becky'nin kalbi göğsünden fırlayacak gibi oldu ve sahneyi izlerken Bayan Foster'ın elini sıkıca kavradı. Jake'in gözüaltında tuttuğu adam kanlar içindeydi ve topallıyordu. Çenesi morarmış ve kesilmişti. Jake onu acımasızca kavradı ve kalabalığın arasından itti. Jake'in yüzündeki çatık kaşlar vahşiydi ve ön kollarındaki kaslar diğer adamı tutmanın ağırlığıyla geriliyordu. Yüzünden kan damlıyordu ve düşmanlık ondan yayılıyordu. Yüz hatlarına damgasını vuran otorite amansızdı.

Jake kalabalıktan uzaklaşıp kaldırıma doğru ilerlediğinde gördüğü ilk kişi bankadan çıkan Kyle Bolton'dı. Üzerinde temiz beyaz bir gömlek ve parlak yeni botlar vardı. Öfke ve kıskançlık içini parçaladı.

Gördüğü ikinci kişi Becky'ydi, yüzünde dehşet dolu bir ifadeyle Bayan Foster'ın ellerini tutuyordu. Gözlerini dikmiş ona bakıyordu. *Allah kahretsin!* Onun bunu görmesine kesinlikle ihtiyacı yoktu.

Hareketlerini durdurdu ve elindeki toprak torbasıyla mücadele etti. Yüzüne aldığı darbeden dolayı ağzının kenarında kan birikmişti. Başını çevirdi ve kanı tükürdü. Gözleri tekrar ona döndü. Sesi kalabalığın üzerinde çınladı. "Eve git Becky. *Şimdi.*" Emir sert ve bükülmezdi. Tartışmaya yer bırakmıyordu. Gerginlik ondan akıyordu

onun kendisine itaat etmesini bekliyordu. Gözleri onunkilere yapışmıştı. Şu anda bile onun üzerindeki kışkırtıcı etkilerini hissediyordu. Burun delikleri alevlendi. Dudağını ısırды, ellerini yaşlı kadından kurtardı ve dönüp koşmaya başladı. Kyle'ın Becky'nin gittiği yönün tersine gittiğinden emin olacak kadar bekledikten sonra dikkatini tekrar işine verdi.

Bütün gün boyunca Jake'in düşünebildiği tek şey yarın işi bitirmektir. Fikrini değiştirecek bir şey olmadan önce onu bağlayıp yasal olarak kendisine ait olmasını istiyordu. Sokaktaki manzara onu rahatsız ediyordu ve Becky'nin bundan dolayı üzülmelerini istemiyordu. Bildiği kadarıyla Becky daha önce işinin daha kötü yanlarını hiç görmemişti. Genellikle evinde güvenle saklanır, ona bir yuva yapardı. Bugünkü gibi bir tartışmaya tanık olması, üstelik onunla evleneceği günden bir gün önce, Becky'nin tüylerini diken diken eden bir korkuya yol açtı.

Kısa bir süre için onu bu gece yalnız bırakmayı ve düğün gecelerini beklemeyi düşündü ama onun onurunu bu şekilde kırmak istemiyordu. O daha iyisini hak ediyordu. Ondaki tamamen ödün vermesine izin vermeyebilirdi, ama onun yanında tutkal gibi yapışacak ve Bolton'ı düşünmek için ona boş zaman bırakmayacaktı.

Becky'nin günü hızla geçti. Elbise provası mükemmel geçti ve Becky mağazadan aldığı elbisenin ortaya çıkış şekline çok memnun kaldı. Mavinin koyu bir tonundaydı ve ilk kez açık renkli pastel tonlar dışında bir şey giyecekti. Takacağı duvak annesine aitti. Basit bir danteldi, başlıksızdı. Annesinden geriye kalan birkaç eşyadan biriydi.

Günün geri kalanında teyzesiyle mutfakta dostça çalıştı. Önemsiz şeylerden konuştular, çok sevdiği anne babasının ve teyzesinin bugün hâlâ özlediği küçük kız kardeşinin anılarına güldüler. Geçmişin nazik anıları ve geleceğe dair ince beklentilerle geçen bir öğleden sonraydı.

Saat altıda Jake içeri girdi ve mutfağın kapısında durdu. İki kadın da dönüp ona baktı. "Hanımefendi." Şapkasını teyzesine doğru eğdi. Koyu renk gözleri ona kaydı.

Becky kıvılcımların ona çarptığını hissetti. Sıcaklık damarlarında dolaştı. Yüzü karanlıktı, çenesi bıyıklarla gölgelenmişti. Yüzünün bir tarafında bir çürük vardı.

Becky sokaktaki sahneyi hatırladı ve içinden bir ürperti geçti. Çok yoğun bir şekilde erkeksi idi.

Teyzesi konuştu. "İyi akşamlar Şerif," Becky'den Jake'e baktı ve tekrar geri döndü. Boğazını temizledi. "Şey, şimdi yemek odasına gitmem gerekiyor. Evin misafirleri var, biliyorsun." Teyzesi bu sözlerle odadan çıktı.

Jake kapının pervazına yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Merhaba, Becky-kız." Derin sesi kızın içini ateşledi. Bir anda aşırı nefes almaya başladı. Şapkasını geriye itti ve yüzünün gergin olduğunu, yanağında bir tik olduğunu gördü. Heyecan içinde çılgılık attı.

Cesurca onun ayaklarının dibinde bayılmamaya çalıştı. "Merhaba." Belini kavradı. "Yüzün acıyor mu?"

Kapıyı itti ve odanın karşısına geldi. Uzandı ve onu kendine doğru çekti. "Benim için daha iyi öper misin?" diye homurdandı. Bacaklarını açtı ve ayaklarını birbirinden iyice ayırdı. Leğen kemiği kendi kalçasına bastırılana kadar onu sıkıca içine çekti.

Nefes nefese kaldı ve gözleri onunkilere dikildi. Ona sarıldı ve cevabını bekledi. Başını salladı ve parmak uçlarıyla çürüğe dokunmak için uzandı. Çok sert bastırdı ve adam irkildi. Parmaklarını geri çekti. "Özür dilerim." Geçici olarak onun omuzlarına tutundu ve dudaklarını yüzüne doğru uzattı. Dudaklarını hafifçe sıyrığın üzerinde gezdirdi.

Jake onun dokunuşunun büyüsunü hissetti ve vücudu ihtiyaç içinde sıkıştı. Şiştiğini hissettikçe kot pantolonu sıkılaştı. İçindeki şiddetli arzuyu yatıştırmaya çalıştı. Ona sahip olması gerekiyordu, hem de hemen.

Akşam yemeğinden sonra onu bir yürüyüşe daha çıkardı. Onu bilerek kasabanın perakende bölümüne doğru yönlendirdi. Birçok sığır çobanının ve serserinin toplandığı ve küçük kasabaya 'Six Shooter Junction' adını kazandıran barlardan ve kumarhanelerden uzaklaştı. Onu bankadan, adliyeden ve hapishaneden uzağa çekti.

Bütün işyerleri kapanmak üzereydi ama henüz alacakaranlıktı ve ay bu gece dolunay olacaktı. Kuru gıda dükkânının, değirmencinin ve terzinin önünden geçtiler. Köşedeki eczanenin önünden geçerken, adam onu binanın yan tarafına, meraklı gözlerden uzağa çekti.

"Jake, nereye gidiyoruz?" Sesi soluk soluğaydı.

Onu binanın arka tarafına, kasabaya hâkim olan büyük pamuk depolarından birinin yanına sürükledi. "Hemen şurada. Buradan nehri görebileceğini biliyor muydun?" Uzakları işaret etti. "Bu gece ay dolunay olacak. Hoşuna gidecek." Sesi baştan çıkarıcıydı. Binaya yaslandı ve onu kendine doğru çekti.

Hızlı hareket karşısında hafifçe tökezledi ve elleri adamın göğsüne indi. Sert ve nasırlı bir eliyle çenesini kaldıran adam, diğer elini yüzüne götürdü. "Bugün bunu görmek zorunda kaldığın için üzgünüm tatlım."

"İyi misin? Kötü mü yaralandın?" Kızın eli adamın morarmış yanağını düzeltti. "Kız yaralandı mı? O iyi olacak mı?"

"İyileşecek. Tüm morluklarının geçmesi yaklaşık bir hafta sürecek ama iyileşecek." Dudaklarını kızın alnına dayadı ve kokusunu içine çekti.

"Ya sen?" Ona doğru eğildi.

"Benim hiçbir sorunum yok. Senin düzeltemeyeceğin bir şey değil." Bir parmağını çekik kaşının üzerinde gezdirdi ve parmaklarını kızın saçlarının arasına soktu. "Çok güzelsin." Başını eğdi ve dudaklarını dudaklarına götürdü. Öpücük ateşli ve yoğundu. Dün geceki öpücükle tek ortak noktası dilini kadının ağzına sahiplenici bir şekilde sokmasıydı. Bu öpücükte sıcaklık ve sahiplenme vardı. Ağzını onun için daha geniş açarak, onun sahiplenmesinden zevk aldı.

Jake içinden geçen tutkuyu dizginlemeye çalıştı. Bu neredeyse imkânsızdı. Uzun, çok uzun zamandır onun için yanıp tutuşuyordu. Ağzını uzaklaştırdı ve alnını onunkine yasladı. Kadının içinden bir ürperti geçti ve usulca inledi.

"Hoşuna gitti mi Becky? Seni öpmemden hoşlanıyor musun?" Bir elini Becky'nin sırtının kıvrımlarında gezdirdi ve arka tarafına koydu. Elini oradaki yumuşaklığın etrafında dolaştırdı. Kadın inledi. Ona cevap verecek kadar aklı kalmamıştı.

Alınları birbirine değerken, elini saçlarından çekti ve yanağının yumuşak kıvrımı boyunca boynuna doğru kaydırды. Elini boynuna doladı ve nazıkçe sıktı. Kadın nefesini içine çekti. Adam boynunu bıraktı ve

aşağı doğru kaymaya devam etti. Parmakları elbisesinin üzerinden kaydı ve göğüslerinin arasındaki vadide durdu. Elini genişçe açtı. Başparmağı ve avucunun alt kısmı bir göğsün kıvrımına, parmakları diğerinin kıvrımına dayandı. Hafifçe ona doğru bastırdı. "Orada ne var, tatlım?"

Yine de ona cevap veremedi. Başparmağını hafifçe hareket ettirdi ve meme ucunun üzerinde bir, iki, sonra üç kez okşadı. Kızın boğazından küçük bir çığlık geldi ve pelvisi adaminkine doğru itildi. İkisini de çılgına çeviren vuruşlarına devam etti. "Yarın seni çıırılçılak soyacağım ve her yerine dokunacağım." Kalçaları birlikte gerildi. "Hoşuna gidecek, hoşuna gideceğini söyleyebilirim. Sana dokunmama izin verecek misin, çok arzuladığım gibi, tatlım?"

Nefes almakta zorlanıyordu, ciğerleri oksijen çekiyordu. Yüzünü çevirdi ve kızın ağzını kendi ağzının altında yakaladı. Dilleri buluştu ve birbirine dolandı. Ağzını kaldırdı ve bir cevap istedi.

"Evet, Jake," diye nefes nefese kaldı. "Sen ne istersen." Tekrar ağzına uzandı. Kadın geri çekildi. "Peki ben de sana dokunabilecek miyim?"

Beynine bir sürü görüntü hücum etti. Yarın gelmeden kalp krizi geçirecekti. Bunu kontrol altına alamazsa patlayacaktı. Onu etrafında döndürdü ve göğsüne doğru çekti. Kollarını ona doladı. Ay nehrin üzerinde yükseliyordu. "Evet, Becky. Bana istediğin kadar dokunabilirsin."

Altıncı Bölüm

Düğün günü karanlık ve yağmurluydu. Jake kafesteki bir kaplan gibi bir ileri bir geri dolaşırken farkına bile varmamıştı.

Geç kalmıştı.

Kürsünün yanındaki küçük ön odada volta atıyordu. Vaiz ve en uzun süredir yardımcısı ve sağdıcı olan Tyler Jones onunla birlikte bekliyordu. Küçük Metodist kilisesi hızla dolmuştu. Kasabadaki herkes

düğümlendiklerini gördüler. Gelin, gelinin teyzesi ve baş nedimenin gelmesini beklerken arka planda orgcu çaldı.

Son on beş dakikadır Jake acı içindeydi. Sam Bolton ve karısı ortaya çıktığından beri. Onlar iyi insanlardı. İyi vatandaşlar. Jake onları sevmemezlik edemezdi. Sorun onların gelmesi değildi.

Kyle'dan hiç iz yoktu. Ve Becky geç kalmıştı. İlkel korku ve öfke tüm vücudunu sarmıştı. Ona tam olarak iki dakika daha verecek ve sonra onu bulacaktı.

Kyle onları kilisenin yanındaki bakkalın önünde durdurup elini uzatması için son bir kez yalvardığında Becky dehşete düşmüştü. Miranda'nın kolunu tuttu ve diğer iki kadının onu bırakmasına izin vermedi. Teyzesinin elinde bir kucak dolusu çiçek vardı ve Miranda'nın arkasında duruyordu.

Kyle neden anlamasın ki? Bir kez daha açıklamaya çalıştı. Jake onunla evlenmek istemezse ne hissedeceğini hayal etmeye çalıştı. Bir anda Kyle'a baktığında, onun kendisine karşı olan duygularının derin olduğunu fark etti. Kyle'ın peşini bir kez ve sonsuza dek bırakırken nazik ve şefkatli olmaya çalıştı.

"Kyle. Seni her zaman sevgili bir dost olarak hatırlayacağım. Ama Jake'i seviyorum. Her zaman sevdim. Başka birini bulacaksın, bulacaksın. Sen çok sevgili, çok tatlı bir adamsın." Uzandı ve elini onun koluna koydu. "İyi şeyler olacağını biliyorum. Verecek o kadar çok şeyin var ki. Kalbindeki sevgi--"

Jake onun elini Kyle'ın kolundan tutup çekince Becky telaşla durdu. "Geç kaldın," diye homurdanarak onu verandadan yağmurun içine doğru sürüklemeye başladı. Kız ondan uzaklaştı.

"Jake, dur. Elbisemi ıslatamam. Bu ipek. Mahvolur." Sözleri ve ses tonu sıkıntısını yansıtıyordu.

"Umurumda değil. Sana bir tane daha alacağım," diye bağırdı ve onu kollarına alarak kiliseye doğru yola çıktı.

Beth Teyze ve Miranda peşlerinden koştular.

Jake kilisenin kapısını iterek açtı ve Becky'yi içeri taşıdı. Islanmıştı ama sıırılsıklam değildi. Onu ayağa kaldırdı. Org müziğini duydu.

kilisenin dolu olduğunu ve tüm gözlerin onlara çevrilmiş olduğunu şaşkınlıkla fark ettiler. Jake'in onu içeri taşıdığını görmüşlerdi.

"Bu işi bitirmek istiyorum," diye hırladı.

Düğünden önceki olayların aksine, törenin kendisi bir aksaklık olmadan gerçekleşti. Jake, yeminlerini okurken ciddiyetle onun yanında durdu. Altın bir yüzüğü kızın parmağına taktı ve tüm kasabanın önünde onu sahiplenerek öptü.

Düğün kuşluk vakti yapıldı ve sonrasında geleneksel bir düğün kahvaltısı verildi. Yağmur sonunda durdu ve güneş parlamaya başladı.

Daha sonra teyzesi onlara bir hasır sepet uzattı ve Becky'nin yemek pişirmek zorunda kalmaması için o gün yemeleri gereken yiyecekler olduğunu fısıldadı.

Jake onu acımasızca evine geri götürdü ve içeri itti. Kapıyı arkasından çarptı. Becky sepeti masanın üzerine koydu. Dikiş malzemeleri ve mavi pötikareli kumaş hâlâ masanın üzerinde, onları terk ettiği yerde duruyordu. Malzemeyi aldı ve katladı, ellerini sevgiyle üzerinde gezdirdi. Odanın etrafına göz gezdirdi. Üç yıldır hiç bu kadar dağınık görmemişti. Yüzünü ona döndü.

Kapıya doğru kayıtsızca uzanmıştı, duruşundan memnuniyet okunuyordu. Heyecan ve gerginlik ikiz duyguları içinde kabardı.

Koyu renk gözleri onunkileri yakaladı. "Peki, Bayan Cooper, şimdi ne yapmak istiyorsunuz?" Karı koca oldukları bilgisi Becky'yi hayrete düşürmüştü. İçinde bir coşku baloncuğunun patladığını hissetti. O artık onun olmuştu. Mutluluk içinde çağlıyordu. Yavaşça ona doğru yürüdü. İki santim uzaklaştığında durdu. Adamın kokusu onu sarhoş etmişti.

Ona dokunmak için hiçbir hareket yapmadı.

Uzandı ve elini onun göğsüne koydu. "Bilmiyorum Şerif. Bir fikrin var mı?" Adamın bedeni onun sözleri karşısında kasıldı. Adam onu kollarına alıp yatak odasına doğru iterken nefesi kesildi.

Onu yapılmamış yatağın ortasına bıraktı.

"Jake, günün ortasındayız!" Onun gömleğini çıkarmaya başlamasını izlerken yüzünde bir kızarıklık belirdi.

"Peki, orada ne demek istedin? Bana bir fikrim olup olmadığını sormuştun. Bu benim fikrim. Bence çok da iyi bir fikir." Ona doğru ilerledi ve onu dizlerinin üzerine çekti. Kadın kollarını adamın boynuna doladı.

Adamın göğsünün çıplak, sıcak tenini ilk kez hissettiğinde beyni parçalandı. "Öpüşebileceğimizi düşünmüştüm--"

İnledi. "Aaahhh. . . Düğün gecemiz için hazırım." Derin, yavaş ve yakıcı bir öpücükle onun ağzını aldı. Elleri kızın sırtında aşağı yukarı gezindi. Onu kendine bağladı.

Ağzını onunkinden ayırdı. "Henüz gece olmadı." Dudaklarını tekrar onun dudaklarına koyarken elleri saçlarına dolandı. Dilleri çarpıştı ve düello etti. Ellerini indirdi ve onun göğsünün sert düzlemlerinde gezdirdi. Kalçaları birbirini itti.

"Tamam. Bir süre öpüşürüz o zaman." Ağzını onun boynuna indirdi ve köprücük kemiğinin üstünden öptü. Kız inledi. "Sanırım üzerinde elbise olmasaydı seni öpmek daha kolay olurdu." Eli göğsünün kıvrımlarına düştü ve meme ucunu buldu.

Nefes nefese kaldı. "Evet. Elbise yok." Adamın elleri kadının sırtındaki düğme sırasına uzandı. Hareketleri hızlı ve sarsıntılıydı. Elbiseyi başının üzerinden kaldırdı ve bir kenara fırlattı. Korse ve kombinezonu görünce hayal kırıklığı içinde inledi. Onları vücudundan çıkarırken kadın adamın elinde asılı kaldı. Sonunda üzerinde bir kombinezon ve pantolondan başka bir şey yoktu.

Onun narin güzelliğine baktı. "Yatağa gel, Jake." Sözleri boğucuydu. Ondan uzaklaştı ve yorganın altına girdi.

Muhtemelen yapması gerektiği gibi işleri yavaşlatmayacağını bilse de, botlarından ve kıyafetlerinden kurtulmaktan kendini alıkoyamadı. Ona döndüğünde çırılçıplaktı.

Kız onun ereksiyon halindeki erkekliğine bakıyordu ve Jake onun bunun üzerinde fazla durmasını istemiyordu. Kadının yüzünde bir miktar panik vardı.

Onun yanındaki yatağa tırmandı. "Ama Miranda acımayacağını söylemişti." Sesi paramparça gibiydi.

Onu rahatlatmak için harekete geçti. "Hayır Becky, acımayacak tatlım. Endişelenmeni gerektirecek bir şey yok." Ona doğru uzandı ve dikkatlice

yüzünü onunkine çevirdi. Yavaşça yeniden başladı. Karnına baskı yapan ereksiyonunu hissedene kadar onu öptü ve okşadı.

"Bunun nasıl acıtmayacağını bilmiyorum Jake," diye fısıldadı.

"Çünkü henüz hazır değilsin. Hazır olduğunda hemen içeri kayacak ve hiç acı hissetmeyeceksin." Elini meme uçlarına götürdü ve parmak uçlarıyla baştan çıkarıcı dokunuşlar yapmaya başladı. Tekrar ağzına aldı. Birkaç dakika içinde yeniden inlemeye ve ona karşı yumuşak bir şekilde dalgalanmaya başladı.

Geceliğini başının üzerinden kaldırdı. Önünde sergilenen güzelliğe baktı. "Güzel olacağını biliyordum." Muhteşem pembe uçları olan küçük beyaz tümsekler onu büyüledi. Narin güzellikleri nefesini kesti. "Ah, Becky, bunu ne zamandır hayal ediyordum, seni ne zamandır hayal ediyordum bilemezsin." Gözlerini onunkilere dikti. Onun sahipliğinde boğuluyordu. "Sana dokunmak istiyorum."

"Evet. Dokun bana. Dokun bana, Jake." Elleri aşağı uzandı ve saygıyla göğüslerini kavradı. Küçük, mükemmel tümsekleri kaldırırken ve başparmaklarını aynı anda meme uçlarının üzerinde gezdirirken gözleri ellerini izlemek için alçaldı.

Becky, tatlı ateş onu pençelerken sarsıldı. Adam başparmaklarını meme uçlarının üzerinde ileri geri hareket ettirirken Becky onun adını inledi. Kalçaları onunkilere doğru kalktı. Başını eğdi ve pembe bir ucunu yaladıktan sonra ağzına aldı ve duyularına nazik, ikna edici bir saldırı başlattı. "J-Jake," diye soluk soluğa adını söyledi. "Sana dokunabilir miyim?" Eli arayışa girdi ve adamın ereksiyonuna sürtündü.

Nefesini içine çekti ve kızın elini tutup omzuna götürdü. "Henüz değil. Bu sefer değil." Elleri kalçalarına gitti ve pantolonunu bacaklarından aşağı kaydırды. Onun çıplak güzelliğine baktı. Beli düz ve içbükeydi, göbeği karnının üzerinde güzel bir kıvrım oluşturuyordu. Kadının tümseklerini süsleyen solgun, sarı bukleler karşısında nefesini tuttu. Parmağını göbeğinin üzerinde ve kadınsı ateşinin tepesine doğru ovuşturdu. Gözleri onunkileri buldu. Parmağını aşağıya doğru hareket ettirerek kalçalarını oynatmasına neden olan bir noktaya bastırdı. Gözleri genişledi ve göz bebekleri büyüdü.

"Hoşuna gitti mi tatlım?" sesi sertti. Adamın tek cevabı derin bir inilti oldu. Ağzını onunkine doğru indirdi ve dudakları ile dilleri birbirine karıştı. Parmağını aşağı indirdi ve yarığını açtı. Etrafı ıslaktı

onu. Büyük, küt orta parmağını dikkatle kadının ıslak deliğine soktu. Kadın onun etrafında sıkı ve kaygandı. Kontrolünün kaydığını hissetti. Parmağını biraz hafifçe içeri soktu ve bekâretini koruyan zarı çabucak buldu. Hayatında ilk kez böyle bir şey hissetmişti. Şefkat onu tüketti. Şefkat ve endişe. Bunu kırması gerektiğini biliyordu. Acıtmayacağını söylerken dürüst müydü? Doğrusu, bilmiyordu. Kendisi iri bir adamdı, buna uygun parçaları vardı ve o narin, küçük bir kadındı. Endişesi artmıştı.

Kollarında sıvı bir ateş gibiydi. Belki sıcaklık acıyı kabullenmesine yardımcı olurdu. Kararlılıkla, kontrolünü sıkı tutarken onun için iyi olmasını sağlamaya çalıştı.

Ona kur yapmaya koyuldu. Parmağını tekrar ipeksi tomurcuğuna doğru kaydırıldı. Kız kaygan ve ıslaktı. Diliyle küçük pembe bir meme ucunu okşadı. Kızın başı ileri geri sallanıyordu. "Jake. Jake. Çok iyi hissettiriyor ama ben--" Kalçaları, onu tutan ve ovuşturan adamın avucuna doğru bastırdı. "Daha fazlasına ihtiyacım var, bir şeye--"

"Sorun yok Becky, yanıdayım. Sadece tadını çıkar. Bırak sana dokunmaya devam edeyim." Ağzını diğer meme ucuna götürdü ve parmağını tekrar ıslak açıklığına doğru kaydırıldı. Kız onun üzerine sıvı ısı yağdırırken parmakları dönüyor ve oynuyordu. Kaygan ve hazır, kalçaları ona doğru sertçe itiyordu. Şimdi boşalabileceğini düşündü ve bunu istemiyordu, henüz değil.

Ona binmek için hareket etti. Kadının bacaklarını araladı ve kendini bacaklarının arasına yerleştirdi. Erkekliğinin geniş başını onun ıslak açıklığına koydu. Ona sadece ucunu verdi ve kayganlığının onu çevrelediğini hissetti. Dişlerini sıktı ve kontrol için savaştı. Parmağını tekrar bacaklarının birleştiği yerde parlayan tomurcuğa doğru kaydırıldı ve ona süründü. Islak parmağının sabit hareketleri onu kendisine doğru itti. Bacaklarını yukarı kaldırarak daha da yaklaştırmaya çalıştı.

Başını meme ucuna doğru indirdi ve dişlerini ona sürttü. Küçük bir çığlık attı ve vücudu gerilmeye başladı. Tam boşalmaya başladığında, adam onu itti ve yumuşak bir vuruşla içine daldı. Zirveye ulaşır uçarken kasları onun etrafında kenetlendi.

İç kasları onu sağarken derinlerde kaldı. Kız sakinleşene ve içindeki dolgunluğa alışana kadar onu tuttu.

Gözleri açıldı ve ona merakla baktı. Bir elini yüzüne götürdü ve yanağını hâlâ karartan çürüğe hafifçe dokundu. "İçinde mi?" diye fısıldadı.

Gülümsedi. "Evet bebeğim, içeride." Onu alnından öptü.

"Bitti o zaman?" Parmakları adamın saçlarına gitti ve adam ürperdi.

"Hayır, daha bitmedi. En kötüsü bitti. Artık acı olmayacak." Adam yavaşça, nazikçe geri çekildi ve kadının gözleri parladı. Tekrar içeri itti.

"Az önce hissettiklerimi sen de hissedecek misin?" Kızın masumiyeti onu neredeyse insansızlaştırıyordu.

"Evet." Daha fazla bekleyemedi. Kadının yüzünü kendine doğru kaldırdı ve uzun, derin bir öpücükle ağzını aldı. Ağırlığını ön kollarına verdi ve okşamaya başladı. Cesurca, yavaş gitmeye çalıştı. Ama çok uzun zaman olmuştu. Onu sonsuza dek beklemişti. İticileri daha uzun, penetrasyonu daha derin oldu.

Becky onun kendisine doğru gerildiğini gördü ve yüksek sesli, derin iniltisini hissetti. Zevkin içini parçaladığı adamın yüzünü izledi. Adamın kolları çözülüp ağırlığı Becky'nin üzerine çöktüğünde Becky'yi sevgi ve şefkat kapladı. Adam derin nefesler alırken Becky kollarını ona doladı.

Birkaç dakika sonra ağırlığını kadının üzerinden kaldırdı ve kalçalarının kadının yanına doğru hareket etmesine izin verdi. Yavaşça birbirlerinden ayrıldılar. Kollarını ona doladı ve onu göğsüne yatırdı. "Her şey yolunda mı, tatlım?"

"Oh, evet, Jake. Her şey mükemmel." İç çekti.

"Sana zarar vermedim mi?" Onun cevabını beklerken gerildi.

"Hayır, hiç de değil. Hiç acı hissetmedim." Kadının eli göğsünde durduğu yerde ona doğru hareket etti.

"Buna sevindim." Sesi derindi. Kadının yüzündeki saçları okşadı. İkisi de uykuya dalana kadar huzurlu bir sessizlik içinde birbirlerine sarıldılar.

Becky bir süre sonra uyandı ve her şey aklına geldi. Birlikte ne yaptıklarını hatırlayınca gerindi ve kendi kendine gülümsedi. Jake'in gözleri hâlâ kapalıydı ve derin derin nefes alıyordu.

Uzandı ve nazikçe onun göğsüne dokundu. Yüzünü onun tenine dayadı ve kokusunu içine çekti. İçini sevgi ve mutluluk doldurdu. Onun rüyası

gerçek oldu. Ağzını açtı ve adamın göğsüne yumuşak, ıslak öpücükler kondurdu.

Gözleri açıldı ve kolları ona sıkıca sarıldı. "Merhaba." Sesi uykudan dolayı derindi.

Başını kaldırdığında adamın koyu renk gözlerinin kendisine odaklandığını gördü. Kızardı. "Merhaba," diye cevap verdi ona.

Onu üzerine kaldırdı ve ağzını kendi ağzına götürdü. Onu uzun uzun ve yavaşça öptü. Sonra ağzını ayırdı. "Orada kal." Adamın yataktan kalkıp diğer odaya geçmesini izlerken kafası karışmıştı.

Birazdan elinde ıslak bir bezle döndü. Yatakta onun yanına oturdu. Adam bezi bacaklarının arasına koyduğunda yine kızardı. Onun kendisini yıkamasının verdiği yakınlıkla bacaklarını kapatmaya çalıştı. "Şşş, tatlım, şimdi sakın ol ve seni temizlememe izin ver."

Becky yere baktı ve bacaklarının arasındaki kanı gördü. Miranda'nın ona bahsettiği olası kan hakkında her şeyi unutmuştu. Kendini hiç kanamış gibi hissetmemişti. Ama kanamış olmalıydı. Üzerinde bile kan vardı. İçini bir utanç kapladı. Sıkıntı içinde inledi.

"Artık geçti," diyerek onu yatıştırdı. "Bu bir daha olmayacak. Sanırım bu sadece ilk kez oluyor. Gözyaşlarını hissettim, tatlım. Canının yanmamasına şaşırdım." Yatıştırıcı bakımlar bacaklarının arasında devam etti.

"Bilmiyor musun, Jake?" sesi tereddütlüydü.

Ona ne sorduğunu düşündü. "Hayır. Daha önce hiç bakireyle birlikte olmadım." Eğildi ve onu kutsamak için alnından öptü. Bezi hareket ettirdi ve penisindeki kanı hızla temizledi. Onun için yeniden yanıp tutuşuyordu.

Bezi lavabonun yanına bıraktı ve sonra yatağın ortasında onun yanına oturmak için geri döndü. Sırtını yatak başlığına dayamıştı. Onu kendi tarafına çekti. Kadının yüzünü kaldırdı ve ağzından uzun, yavaş bir öpücük aldı.

Eli adamın gövdesinde aşağı yukarı, göğsünden karnına ve tekrar sırtına doğru ilerledi. Ereksiyonu nabız gibi atıyor ve zonkluyordu.

"Şimdi dokunabilir miyim?" Sorusu tereddütlüydü.

Jake kendini çelikleştirdi. "Elbette. Eğer istersen." Rahat ve sıradan davranmaya çalışmak onu öldürecekti. Zaten tekrar patlamak üzereydi. Eli kısa bir süre ona dokundu, sonra hızla uzaklaştı. Adam nefesini içine çekti.

"Acıdı mı?" Ona tekrar dokunmak istedi. Ama yeniliği korkutucuydu.

Dişlerini sıktı. "Hayır. Tekrar yapabilirsin." Onun tereddütlü dokunuşunu hissetti. Elinin onu okşamasını, üzerinde gezinmesini izledi. Uzandı ve dudaklarını onunkilerin üzerine koydu. Adam ağzını açtı ve kadının sunduğu öpücüğü aldı. Kadının elinin tereddütlü ve deneyimsiz dokunuşu onu öldürecekti. Dikkatli olmazsa elinin içinde patlayacaktı ve onu şok etmek istemiyordu. Kadın henüz buna hazır değildi. Ayrıca, leğen kemiğini hafifçe adamın yan tarafına doğru sallıyor ve boğazından alçak sesle inliyordu. Tekrar hazırdı.

Onu kaldırdı ve kucağına oturttu, böylece dizlerinin üzerine çökmüş ve ona yaslanmıştı. Ağzını tekrar kendi ağzının altına aldı.

Bu sefer, onun vuruşlarıyla boşalmasını istiyordu. Ellerini kalçalarının arasına koydu ve kaygan ve ıslak olana kadar onunla oynadı. Aralarına uzandı ve kendini onun ıslak açıklığına getirirken onu sabit tuttu. Kızın gözleri onunkilere kaydı.

"Böylesi daha iyi olacak Becky. Hoşuna gidecek. Lütfen. Bırak içine alayım." Onu kaldırdı ve heyecan verici, acı verici bir yavaşlıkla içine soktu.

Becky, adam onu içine doğru iterken gerildiğini hissetti. Bu zevk çok yoğundu. Kalçalarını hafifçe hareket ettirdi ve üzerindeki koltuğunu ayarladı. Sonuna kadar girmişti. Birlikte inlerken Becky onun göğsüne doğru öne düştü. Onu bir kez yukarı kaldırdı ve bir vuruş yapabileceği yolu hissetmesine izin verdi.

Çabucak kavradı. Ona nasıl bineceğini öğrendikçe kalçaları aşağı yukarı hareket etmeye başladı.

Kadın zevkini alırken ve karşılığında ona kendini hediye ederken hareketsiz kalmaya çalıştı. Kadının yüzünü izlerken bu neredeyse imkânsızdı. Uzandı ve göğsünü yudumladı. Onları elleriyle şekillendirdi ve biçimlendirdi. Kadının güzelliği büyüleyiciydi. Damarlarında bir duygu seli dolaşıyordu.

Kızın vuruşları onu tamamlanmaya götürürken kendisinin daha da şiştiğini hissetti. Dünyası etrafında parçalandı. "Seni seviyorum Becky." Kalçalarını kavradı ve ona vermesi gereken her şeyi verene kadar kendini ona pompaladı.

Becky onun sözlerini duydu ve sıvı sıcaklığının rahmine fışkırdığını hissetti. "Jake, ben de seni seviyorum," diye cevap verdi, sözleri ve zevki onu uçurumun kenarına iterken ve göğsüne doğru düşüp kollarında parıldarken.

O öğleden sonra geç saatlerde arabayla nehre gittiler. Becky teyzesinin onlar için hazırladığı yiyecek sepetini getirdi. At arabasında Jake'in yanına oturdu ve elini onun kalçasına koydu. Güçlü elleri dizginleri tutuyordu. Arabayı kasabanın hemen dışındaki nehre kadar götürdü ve Becky'yi yere yatırdı.

El ele banka doğru yürüdüler ve bir battaniye serdiler. Becky piknik sepetini yere koydu.

Hafif yemeklerin ve önlerinde akan suyun dinginliğinin tadını çıkardılar.

Becky etrafına bakındı ve içini çekti. "Beni şimdiden şımartıyorsun, Jake. Düğün günümüzde beni pikniğe götürüyorsun." Gülümsedi ve onun elini tuttu. Parmaklarıyla elini okşadı.

"Keşke seni şımartabilseydim Becky. Ama korkarım seni yetersiz, sefil bir hayata, iş ve angarya dolu bir hayata mahkûm ettim." Sesi boğuk, boğuk geliyordu. Gözlerini nehrin karşı kıyısına dikti ve uzaktaki büyük evi görünce kaşları çatıldı.

Becky onun sesindeki acıyı duydu ve onu yatıştırmak için harekete geçti. Onun önünde diz çöktü ve alnındaki saçları düzeltti. "Oh, Jake, bunu nasıl düşünebilirsin? Neden böyle düşündün?"

Çenesi sertleşti. "Beni sevdiğini düşündüğünü biliyorum--"

"Seni sevdiğimi mi sanıyorsun? Elbette seviyorum. Seni her zaman sevdim." Sözleri kesin ve gerçektir.

"Çok daha fazlasına sahip olabilirdin. O evi yakından görmelisin--" Sesi işkence gibiydi.

"Yakından gördüm. İçindeydim." Onun elini tuttu. Onun istediği her şeyin kendisi olduğunu anlamalıydı.

"İçinde miydin? Ne zaman?" Bunu bilmiyordu. Onu o büyük evden uzak tutabilirse, fırsat bulamadan onunla evlenebileceğini düşündü.

neler kaçırdığını görmek için çok geç olacaktı ve onun olacaktı.

"Bayan Bolton beni ve teyzemi inşa ettikleri evi görmeye davet etti. Ama Kyle için olduğunu biliyorduk. Bu konuda hiçbir şey söylenmedi. Kyle o zamana kadar bana birkaç kez evlenme teklif etmişti. Bunun sadece Bolton'un beni evlenme teklifini kabul etmeye ikna etme yöntemi olduğunu biliyorum. Beth Teyze gitmemenin kabalık olacağını düşündü. Biz de gittik." Sesi çok gerçekçiydi.

Gerginlik onu kavradı. "Ne düşünüyorsun?"

Becky durakladı. "Çok güzel bir evdi. Ön odalarda muhteşem lambri kaplamaları ve nehirden esen rüzgârlarla dolu hoş bir verandası vardı. Ama ben istemedim. Ayrılmak ve geri dönmek için sabırsızlanıyordum--" Ona bakarken sesi kesildi.

Onu belinden kavradı. "Geri dön--?"

"Sana geri döneceğim. Evine. Evime. Jake, hep seninle olmak istedim. Seni çok seviyorum, sonsuza kadar benim olmanı istedim. Hiçbir para, hiçbir ev, ne kadar büyük olursa olsun, senin için hissettiklerimi değiştiremez. Sana sahip olamayacağımı düşündükçe ne kadar mutsuz olduğumu bilemezsin."

İçinden bir rahatlama geçti. Onu kalbine bastırdı ve gözlerinin içine bakarak gülümsedi. "O zaman mutlu ol, tatlım. Çünkü ben sana aitim ve sen de bana aitsin."

Sonsöz

Dört yıl sonra Becky mutfaktaki sandalyede Jake'in kucağında oturuyordu. Gece çöküyordu ve ay çoktan penceredeki mavi pötikare perdelerin arasından parlamaya başlamıştı. Mutfak masasının üzerinde bir buket kır çiçeği duruyordu ve kokuları odayı sarmıştı.

Küçük oğulları beşiğinde mışıl mışıl uyuyordu ve uyuduğu zaman melek gibi oluyordu.

Akşam yemeği bitmişti ve bulaşık suyu soğumaya başlamıştı, birçok gece olduğu gibi.

Jake onun sırtını okşadı ve kendisini b y lemeye devam eden dudaklarını öptü. "Bugün sizi özledim, Bayan Cooper." Elini onun yanında gezdirdi ve göğsünü avucunun içine aldı.

"Ben de seni özledim," diye fısıldadı. Ağzı onunkinin üzerine yerleşti ve uzun, yavaş bir öpücükle onunla alay etti.

Onu kollarına alarak ayağa kalktı ve yatak odasına götürdü. Onu önünde ayağa kaldırdı ve düğmelerini teker teker çözmeye başladı. Elbiseyi üzerinden kaldırdı ve i çamaşırlarını hızla çıkardı.

Kız karşısında çırılçıplak kaldığında, kollarını ona doladı ve başını onunkine yasladı. "Seni seviyorum, biliyorsun. Bana istediğim her şeyi verdin." Sözleri derin ve saygılıydı.

Ona gülümsedi. "Ben de seni seviyorum, Jake." Adamın iri elini tuttu ve bir sonraki bebeğini taşıyan düz, çıplak karnının üzerine koydu. "Ama sana vermem gereken bir şey daha var."

Farkındalık onu yakaladı. Mutluluk içine işledi ve onu ve yeni bebeğini güvenle kollarına aldı.

###

Yeni ıkanlar hakkında bilgi almak için kaydolun: [Lynda Chance Kitapları](#)

1 Eylül 2011'de satışa sunulacak

[Patron Tarafından Yatağa Atıldı](#) (  nc  Kitap: *Louisiana İlişkileri*)

Renee Guillot daha iyi maaş ve sosyal haklarla yeni işine başladığında tek endişesinin iş güvencesinin olmaması olduğunu düşünür. şeytanın vücut bulmuş hali için çalışacağını bilmemektedir. Birdenbire, cinsel baskı ve tehlikeli ayartmalarla dolu bir dünyaya savrulur.

Robert Thibodeaux, işverenini işe almanın sıradan detaylarıyla uğraşamaz.

kendi sekreteri. Bu yüzden yeni çalışanı işe geldiğinde, bir bakış bile bu işin asla yürümeyeceğini anlamaya yeter. Onu ofisinden çıkarıp yatağına almak kolay bir manevra değildir. Ama istediği tam olarak budur ve bunu gerçekleştirmesi sadece bir zaman meselesi olacaktır.

Lynda Chance tarafından yazılan diğer eserler:

Kovboyun Kontrolü Altında

(Çağdaş Batı Romantizmi)

Selena Taylor, ailesini Meksika'daki uyuşturucu kartelinin şiddetine kurban verdikten sonra büyükanne ve büyükbabasını bulmaya kararlı bir Amerikan vatandaşıdır. Teksas sınırını geçmek için kolay kısmı olarak ortaya çıkar. Neredeyse beş parasız ve baştan çıkarıcı derecede masum olan genç kız, kısa süre sonra kendini Travis Blake'in merhametine kalmış bulur. Travis çalışkan, kendi kendini yetiştirmiş bir çiftlik sahibidir ve hiçbir zaman sevgi ya da yumuşaklık nedir bilmemiştir. Kadınlardan tek beklentisi cinselliktir ve Selena onun çiftliğinde hiçbir çıkış yolu olmadan yakalanır. Selena onun kontrolünden kaçmak için planlar yaparken, Travis acımasızca ve metodik olarak kontrolünü sıkılaştırır ve Selena'nın gitmesini imkânsız hale getirir. Bunu takip eden mücadele, saflığı tutkuya, erdemi ahlaksızlığa ve aşkı şehvete karşı koyan bir irade çatışmasıdır.

Amerikalı Milyoner Tarafından Baştan Çıkarılmak (Birinci Kitap:

Louisiana İlişkileri) (Erotik Romantik Bir Novella)

Banliyödeki hayat evcildir, cesur değil. Kaderin cilvesiyle şehre inen bekâr anne Jenny Babin, acımasız Richard Bergeron'un eline düşer. Richard, paranın zar atılarak kazanıldığı ve kaybedildiği karanlık bir yeraltı dünyasında yaşamaktadır. Jenny tutku, baskınlık ve karanlık ikna ile dolu erotik bir ilişkinin içine çekilir. Çok geç olmadan Richard'ın kontrolünden kurtulabilecek midir? Yoksa şehirde geçirdiği zaman hep hayalini kurduğu hayata mı dönüşecek?

Yatağa Şantaj (İkinci Kitap: *Louisiana Liaisons*)

(Erotik Romantik Bir Novella)

Baton Rouge polis memuru Jake Fontenot aylardır Amy'yi istemektedir. Onun evli olduğu izlenimiyle, sahip olamadığı kadın için sessizce acı çekmektedir. Boşanmış bir anne ve öğretmen olan Amy Sanford, bir polis memuruyla ilişki kurmayı reddeder. Beyaz yalanlar ve kaçamak manevralarla yakışıklı teğmenin ulaşamayacağı bir yerde durmaya çalışır. Karanlık bir gecede otoyol kenarında mahsur kalıp korktuğunda gerçeği öğrenir. İstedikini elde etmek için şantaj ve gözdağı kullanan adam, çok geçmeden onu kontrolü altına alır ve acımasız bir baştan çıkarma ve şehvetli ikna oyununa dahil eder.

Teksas'ta Baştan Çıkarma: Mike ve

Megan (Erotik Romantik Kısa Hikaye)

Küçük kasaba kızı Megan için Dallas'taki hayat zaten yeterince heyecan vericidir. Ama Mike çalıştığı restorana girdiğinde, işler bir çentik atacaktır.

Ayrıca hoşunuza gidebilir:

Vikont'un Sürprizi yazar: **Anne Marie Novark**

Philomena Wheeler son on iki yıldır bir yalanı yaşamaktadır. Annesi öldükten sonra, sevgili babasının yanında Leydi Hembrough'nun ahırlarında çalışabilmek için erkek gibi davranır. Seyisliğe terfi ettiğinde, babası bu tehlikeli maskeli baloya bir son vermenin zamanı geldiğini düşünür ve Phil'i yeniden kız olmayı öğrenmesi için York'taki kız kardeşinin yanına göndermek ister.

Vikont Hembrough Londra'daki annesini nadiren ziyaret eder. Yeni bir seyis aramaktadır ve İrlanda'nın vahşi doğasındaki at yetiştirme arazisine dönmeden önce Phil'i bir aylık deneme süresi için işe alır. Onun bir erkek olduğu yanılgısına düşen Vikont, Phil'i ahırları için gelecek vaat eden bir aygırı incelemek üzere bir geziye çıkarır.

Phil, yakışıklı vikontla seyahat ederken sırrını koruyabilecek midir? Ve daha da önemlisi, kalbini yasak bir aşka karşı koruyabilecek midir?

Karanlık Ay Yükseliyor yazar: BK Reeves

1960'ların büyük bilim kurgularını anımsatan geçmişe dönük bir tarzda yazılmış fütüristik bir paranormal aşk romanı (120 bin kelime).

Sis Galaksisi'nin karanlık bir kolunda, yaşlı Dünya'dan ışık yılları uzakta, Ajoricanlar (Joriler) psişik yetenekleri olan bazı insanların yaşam arkadaşlarıdır. Zaman ve uzay bu kedi benzeri yaratıklara itaat eder. Zamanı bükebilir ve durdurabilir, gelecek zamanı görebilir, tek başlarına çok uzak mesafelere sıçrayabilir ve insanların yanlarında götürebilirler.

Sis Galaksisi'nin gerçek yöneticileri, çağlar önce Aden Ayı'na yerleşen ölümsüz Nidianlardır. Bu kanatlı yaratıklar hayattan bıkmış ve ölmelerine yardımcı olmaları için insanları getirmişlerdir.

Kadim Leopar tahtının varisi Kaptan Lord Rhad Detangi, on iki yaşındaki Prenses Reisa Hyatt-Hale'i ailesinin şatosunun düşmanca ele geçirilmesinden kurtarır. Zihin okuyabilen ve başkalarını "iterek" manipüle edebilen Rhad, Reisa'nın kendi psişik güçlerinin farkında olmayan bir empat olduğunu keşfeder.

Yıllar sonra, hapishane gezegeni Cortania'ya giden bir gemiye bindirildiklerinde hayatları yeniden kesişir. Reisa büyümüştür. Güçleri gelişti ve duyguları olgunlaştı. Rhad Detangi'nin zorlayıcı varlığı, karşı koyamayacağı bir güçtür.

Rhad uzun zaman önce kurtardığı kızı hiç unutmamıştır. Kurdukları duygusal bağ ve Reisa'nın ruhani güzelliği, Rhad'ın hissettiği saplantılı ihtiyacı körüklemek için bir araya geliyor. Dünyalarını tehdit eden şeytani güçlere karşı kazanabilecekler mi? Reisa'nın mutlak aşkı, onun mutlak gücüne karşı koyabilecek mi?

OceanofPDF.com